Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery St Jersey City N J 07302
Телефони (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 61. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го КВІТНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 1, 1983 No. 61 VOL. XC.

,,Отворений нам храм небес — Христос життя нам дарував"

ТРІЮМФ ВОСКРЕСІННЯ — ЦЕ НАШЕ СПАСІННЯ

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА)

,,Христос перший, воскреснувши з мертвих, проповідувати буде світло народові". (*Дії* 26:23)

Дорогі у Христі Брати та Сестри!

У величний день Світлого Христового Воскресіння сердечно вітаємо вас привітом радости великої, привітом перемоги життя, привітом Великодня — Христос Воскрес!

Великдень — це свято глибоких переживань, надхненних почуттів, високого духа, оновленого життя і перемоги над темрявою, неправдою і безбожжям. Через воскресіння Христа ми з певністю знаємо, що є Бог, який воскресив Його з мертвих, що Він — Правдивий і Вічний Бог-Єгова є володарем усіх віків і Богом вічности.

Воскреслий Христос є нашим небесним Учителем, Який прийшов від Бога. Він не тільки найкращий, найбільший, найзвичайніший Учитель, але Він — єдиний, оригінальний Учитель від Бога. Коли Він навчав, народ захоплювався Його наукою, бо Його наука, Його слова, як вістря меча проникає аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків і судить думки на наміри серця (Євр. 4:12), як удар могутнього молота розбиває скелю невіри й безбожжя. Воскресіння є потвердженням правдивости й вищости Його науки!

Через воскресіння Христа ми маємо найбільший доказ того, що Він — це Син Божий, правдивий і вічний Бог. Він був мертвий і воскрес! ,,Він має ключі від смерти й від аду, і кому Він відчиняє — ніхто не зачинить (Об. 1:8, 3:7). Він є перший від усього і все Ним стоїть. Він — голова тіла, Церкви. Він початок, перворождений із мертвих, щоб в усьому Він мав першенство" (Кол. 1:17-18).

Воскресіння Христа — це маніфест Божої любови. У Ньому ми маємо виправдання, відкуплення і прощення наших гріхів. Бо ,,Той, що Бог воскресив Його з мертвих, тління не побачив. Отже, прощення гріхів через Нього звіщається вам, і через Нього виправдовується кожен віруючий" (Дії 13:37-39). На Голготі, на хресті, Він заплатив повну ціну за гріхи всіх людей. Він був умер, але Він третього дня воскрес. Воскресіння Христа — це запорука від Бога, що ми виправдані!

Воскресіння Христа запевняє нас, що буде праведний суд Божий, на якому Сам Христос буде Суддею. Слово Боже говорить: ,,Не зважаючи Бог на часи невідомости, ось тепер усім людям наказує, щоб скрізь каялися, бо Він визначив день, коли хоче судити по правді ввесь світ через Мужа, що Його наперед Він поставив, і Він подав доказ всім, із мертвих Його воскресивши" (Дії 17:30-31). Не легковажмо словами Христа. Справедливий суд Божий над безбожниками буде! Воскреслий Христос говорить: ,,Поправді, поправді кажу вам: Наступає година, і тепер уже є, коли голос Божого Сина почують померлі, а ті, що почують, оживуть, і повиходять ті, що чинили добро, на воскресіння життя, а котрі зло чинили, на воскресіння Суду (Ів. 5:25,29).

Воскресіння Христа — це сила Бога в нашому житті для тріюмфу, для перемоги над гріхом і над безбожжям. Не падайте духом, що сатана і безбожжя панує над нашим народом і нашим краєм — Україною. Будьте відважні! ,,Бог миру потопче незабаром сатану під ваші ноги" (Рим. 16:20).

Тріюмф воскресіння Христа — це наше спасіння, це благовістя того вічного і славного факту, що ми маємо запевнення нашого власного воскресіння. Ми воскреснемо! Христос сказав: ,,Я воскресіння й життя, хто вірує в Мене, — хоч і вмре, буде жити" (Ів. 11:25). ,,Живу Я — і ви жити будете!" Яке щастя, яка радість знати, що не все кінчається смертю. Воскресіння Христа перекреслює всі сумніви, помилкові міркування і спекуляції про вічне життя. В обличчі променів воскресіння усі ті холодні міркування зникають, як сніг від тепла весняного сонця, і віруючі разом із ап. Павлом викликують: ,,Смерте, де твоє жало? Могило, де твоя перемога?!" ,,А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав". Радійте!

ХРИСТОС ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Пастор Олекса Гарбузюк — Голова Всеукраїнського Єв.-Баптистського Братства
Пастор Володимир Домашовець — Генеральний секретар

Великдень, 1983 Року Божого.

ГОЛГОТА І ВОСКРЕСІННЯ

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО ОБЄДНАННЯ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ В 50-РІЧЧЯ ШТУЧНОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ)

Дорогі у Христі, Брати і Сестри, в Україні та в розсіянні суші. — Христос Воскрес!

Розважаючи над значенням Христової Голготи та Його Воскресіння, ми стоїмо перед глибинами мудрости та любови Божої, значення яких нам не легко збагнути. Однак Магатма Ґанді, визволитель Індії, який не був християнином, про Христа та значення Його Голготської Жертви висловився так: ,,Нагорна Проповідь вчинила те, що я полюбив Ісуса... То була наука: не мститися і не відповідати злом за зло... Хрест є вічною дійсністю в цьому житті змагань". Пророк Ісая про Ісуса сказав: ,,Він же поранений був за гріхи наші й мучений за беззаконня наші; це кара за ввесь мир наш упала на Нього, і ми Його ранами оздоровлені!" (Ісая 53,5). Жертва невинного Ісуса Христа не була даремна. Вона осягнула свою ціль перед Богом Отцем. Доказом цього було воскресіння Христа.

Як існує Бог, Його справедливість і любов, так само існує і воскресіння, тобто перемога життя і правди. Треба було очікувати багато років, щоб хтось з-поміж кремлівських сатрапів, — а був це М. Хрущов, — признався до жахливих злочинів кремлівських комуністів, які були свідомо доконані в совєтах, а в першу чергу в Україні. Тоді в роках 1932-33 загинуло багато мільйонів наших людей. Це признання — це в певному розумінні початок воскресін-

(Закінчення на стор. 8)

А сонце — як Владика
у ризах золотих:
і радість превелика
в душі пригноблених, малих...

Скінчилось покаяння
і дні гріхової темниці...
Скінчився і говіння час...
Гудуть воскресні дзвони на дзвіниці...

Ті дзвони кличуть нас...
Берімо, сестроньки, в долоні
і писанки і крашанки червоні,
радіймо враз...

Погляньте, сестроньки,
біліє цвітом гілка
і хороводом ходить:
,,Жучок" та ,,Воротар"...

Миготить гагілка...
Відкиньмо, сестроньки,
як камінь із душі тягар,
важку пригнобу,

Вітаймо брата:
— Христос Воскрес!

Отворений нам храм небес...
Скінчились покаяння дні...
Христос живот нам дарував,
не біймося ворожих лав...
Співаймо: Алилуя!

Уляна Кравченко

Христос Воскрес
ІС ХР

К. Собенко

ВЛАДИКИ УКЦ ПРИЛУЧУЮТЬСЯ ДО СВЯТКУВАННЯ РОКУ ВІДКУПЛЕННЯ

Рим, Італія. — Як уже відомо, Папа Іван Павло II проголосив з днем 25-го березня ц.р. Ювілейний Рік Відкуплення людського роду, який закінчиться днем 22-го квітня 1984 року неділею Пасхи. З нагоди цієї 1950-ої річниці Відкуплення, що його доконав Христос своїми стражданнями і смертю на хресті, Папа Іван Павло II видав окрему буллю п.н. ,,Відчиніть двері Відкупителеві".

Українські владики зібрані на своєму Синоді, що відбувався в Римі в часі від 30-го січня до 12-го лютого ц.р. прилучилися окремим ,,Зверненням до вірних" до святкування Ювілейного Року, закликаючи в ньому членів Української Католицької Церкви ,,примиритися у Великодньому Пості з Богом і ближніми, молитися за своїх братів і сестер на рідних землях, а особливо об'єднатися всім в цей Ювілейний Святий Рік під прапором Христа-Спасителя."

При тому владики у своєму зверненні з притиском пригадують вірним, що треба підпорядкуватися найвищому авторитетові — Христові і Його Церкві, а в ній Його авторитетові на землі, Христовому Намісникові та його законним пастирям-єпископам. Владики цитують м.і. ,,Лист до Філядельфіян" св. Ігнатія Антіохійського, в якому сказано: ,,Як діти світла істинного... уважайте, щоб Ви були далекі від розбиття і невірного навчання, і там, де Ваш єпископ, туди йдіть за ним як вівці. Бо є безліч отих вовків, що своїми вигадками зваблюють змагунів у Божих змаганнях, але, якщо у Вас буде солідарність, тоді вони не матимуть до Вас доступу".

Наводячи дальше ,,Лист до Полікарпа", в якому є заклик ,,Трудіться разом, одні з одними, разом боріться, разом біжіть, разом страждайте...", українські владики стверджують, що така солідарність, а передусім послушенство церковним владикам, є необхідною конечністю для існування і корисної праці громадських і національних спільнот.

Далі владики подають вірним коротко інформації про праці свого Синоду і закінчують своє ,,Звернення" проханням особливо у тому Ювілейному Святому Році Відкуплення молитися за страдальну Українську Католицьку Церкву за Блаженнішого Верховного Архиєпископа і Кардинала Кир Йосифа, за єдність і суцільність українських громад та родин і за виховання молодого українського покоління в молитві, любові та послушенстві УКЦеркві.

,,Звернення" видано і підписано в Римі в дні 12-го лютого 1983 року.

У світі

ПОНАД 1,600 ПОЛІЦІЯНТІВ вели двогодинну перестрілку з контрабандистами наркотиків у пустелі недалеко від Каїру. Єгипетські власті повідомили у вівторок, 29-го березня, що велика група контрабандистів на верблюдах, після бою, в якому не було жертв, відступила в пустелю, переслідувана поліцією. На місці бою контрабандисти залишили багато зброї і боєприпасів, а також гашиш та інші наркотики. Наркотики вартістю 1,16 мільйона долярів були привезені з Ливану.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОН Хавіє Перез де Куеяр заявив, що він отримав ,,відновлене підбадьорення" від совєтського лідера Юрія Андропова у справі продовження зусиль ОН відносно посередництва припинення війни в Афганістані. На пресовій конференції в Москві, куди він прибув на запрошення Андропова, Куеяр сказав, що він залишається оптимістом після двох годин розмов з совєтським лідером у понеділок і трьох годин розмов з міністром закордонних справ Андреєм Громиком у вівторок. Але він відмовився пояснити, які специфічні заяви дали йому основу для оптимізму. ,,Повірте мені. Я маю причини бути оптимістом", — відповів коротко де Куеяр.

СОЮЗНИКИ ЗСА ПІДТРИМУЮТЬ НОВИЙ ПЛЯН РЕҐЕНА

Вашінґтон. — Президент Роналд Реґен, у новому тимчасовому варіянті, запропонував зменшити кількість заплянованих для розміщення в Европі нових американських ракет середнього засягу в заміну за совєтське зменшення ракет такого самого типу в Европі та Азії. Зменшення в результаті дало б обидвом сторонам однакову кількість боєголовок на таких ракетах. Союзники НАТО негайно висловили підтримку нового пляну.

Новий аспект у пропозиції Президента намірений на кількість і якість боєголовок, а не на самі ракети. З'єднані Стейти плянують розмістити ракети з одною боєголовкою тоді, як совєтські ракети типу СС-20 можуть мати три боєголовки.

Президент Реґен у своєму телевізійному виступі з Білого Дому не вказав кількости боєголовок, залишаючи цю проблему для переговорів з СССР, які повинні відновитися в Женеві 17-го травня.

Покищо не було негайної совєтської реакції на нову пропозицію Президента, але минулі совєтські коментарі відкидали будь-який плян розміщення нових американських ракет в Европі на тій основі, що рівновага вже існує.

Президент Реґен у своїй промові не відмовився далі наполягати на так званому ,,нульовому варіянті". Згідно з цим пляном ЗСА пропонували повну ліквідацію всіх совєтських ракет середнього засягу в Европі та Азії за американську відмову розміщати свої ракети в Европі.

,,Дотепер Совєтський Союз ставив опір цій пропозиції, а сам не пропонував жадного альтернативного пляну", — заявив Президент.

Совєтська контрпропозиція зводилася тільки до обіцянки зменшити свій сучасний арсенал ядерних ракет середнього засягу в Европі з 500 одиниць до 162, рівнозначній кількости спільного арсеналу ракет Британії та Франції разом, при умові, що американці відмовляться розміщати свої нові ракети.

В Америці

ЛОНДОНСЬКА ПОЛІЦІЯ мусіла перервати концерт американської відомої і улюбленої співачки Доллі Партон після того, як отримала телефонічну пересторогу, що в театральній залі підкладена великої вибухової сили бомба. Понад 2,000 любителів народної музики вийшли на вулиці міста, а солістку-співачку запровадили до її готелевої кімнати. Перешукавши театральну залю поліція не знайшла жадної бомби і концерт відбувався з спізненням.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II найменував трьох єпископів-помічників для нюйоркського кардинала Теренса Кука, які допомагатимуть йому в обслуговуванні військових частин, зокрема поза кордонами ЗСА. Новонайменованими єпископами є: о. монс. Джозеф Т. Діміно, о. монс. Франсис Рокю і о. монс. Лоренс Кенні. Висвячення нових єпископів відбудеться 10-го травня ц.р. у катедрі св. Патрика на П'ятій авеню в Ню Йорку.

ДЖАН В. ГЕРНАНДЕЗ який зрезиґнував з виконуючого обов'язки директора федеральної Агенції для охорони довкілля, став на службу в Департаменті енергетики, як спеціяльний дорадник. Він отримуватиме 245 долярів на день винагороди за свої послуги. Проти нього і багатьох інших службовців ЕПА ведуть слідство конгресові комісії, закидаючи їм різні надужиття, включно з протекціонізмом у відношенні до багатьох компаній, які збували свої хемічні отруйні відпадки за відомом Гернандеза та інших високих урядників ЕПА.

ТОРОНТОНСЬКИЙ СУД відклав розгляд справи видачі американському судові артистки-співачки Кеті Евелин Смит, якій прокуратура в Каліфорнії закидає, що вона впорснула надмірну дозу наркотика в організм артиста-ґумориста Джана Белучі, який, коротко після того помер у своєму приміщенні. К.Е.Смит, коротко після смерти Белучі, виїхала до Канади і довший час не поверталася до ЗСА. К. Смит покищо перебуває на волі на поруку за 75,000 долярів.

,,Будьте ,воскреслими' християнами!"

(ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ІЄРАРХІЇ У ЗСА)

Дорогі в Христі!

Майже дві тисячі років тому, рано вранці, опечалені Мироноси, прибувши до гробу, в якому було покладено Тіло Господа Ісуса, щоб помазати його пахощами, почули благословенний привіт небесного янгола: ,,Чому ви шукаєте Живого між мертвими? Його тут нема. Він воскрес!" (Лука 24, 5-6).

Небесний Отець нагородив жертву, терпіння і смерть Свого улюбленого Сина світлою перемогою Воскресіння (пор. до Євреїв 2,9). Гомін цього небесного привіту сповнив радістю не тільки серця жінок-мироносиць, бо він лунає по сьогоднішній день і сповняє божеською радістю усіх віруючих християн і він ущасливлюватиме Христових учнів до кінця світу. Перемога Божественного Спасителя над силами темряви і над смертю є теж нашою перемогою, бо Христос-Спас воскрес і для нас. Воскреслий Христос живе, Він з нами завжди і всюди, Він є частиною нашого життя, Він опікується нами, Він любить нас, Він кріпить нас, Він наш Брат. ,,Оце Я з вами..." (Мт. 28,20), кличе Христос. ,,Не бійтеся! Я подолав світ" (Іван 16,33).

Якщо ми щиро повіримо в Христа і в Його безконечну любов до нас, ми житимемо у великодній радості, в Христовому мирі кожного дня. Нам треба лише бути Божим людом, що вірно держиться Христа і Його Церкви.

Просимо Христа Господа, щоб Він дав нам ласку бути миротворцями в наших домах, в наших організаціях і в нашій громаді; щоб Він допоміг нам бути справжніми євангельськими християнами! Радість у Воскреслому Христі — це ,,радість вічна" (Воскресний Канон, 1 пісня). Тієї радости ми, ваші Ієрархи, зі широго серця бажаємо нашим Рідним в Україні, яким не дзвонять ще великодні дзвони і які не мають змоги свобідно прославляти світле Христове Воскресення. Тієї Великодньої радости бажаємо вам усім, дорогі Брати і Сестри! Будьте ,,воскреслими" християнами! Хай ваші рідні, ваші приятелі і знайомі, ваші співпрацівники, хай увесь світ знає, що ви учні Христа-Переможця над смертю! Веселих Свят! Христос Воскрес!

† **Стефан**, Архиєпископ-Митрополит Філядельфійський

† **Василь**, Єпископ Стемфордський

† **Іннокентій**, Єпископ Чикагський

† **Роберт**, Єпископ-Помічник Філядельфійського Митрополита

В ПОЛЬЩІ ГОТУЮТЬСЯ ДО НОВИХ ДЕМОНСТРАЦІЙ

Варшава, Польща. — Три підпільні лідери забороненої профспілки ,,Солідарність" виступили з закликом повторити минулорічні травневі демонстрації, коли десятки тисяч робітників пройшли вулицями старого кварталу Варшави, ігноруючи всі заборони військового стану.

,,Ніхто не сміє відмовити нам цього. Ніхто не має права відібрати нам наше свято", — говорять листівки.

Листівку, яка дісталася до рук західніх кореспондентів підписали Збігнєв Буяк, Збігнєв Янас і Віктор Кулерскі, всі з варшавського підпілля.

Першотравневі демонстрації 1982 року були першими після запровадження військового стану в грудні 1981 року. Після першотравневих демонстрацій послідували нові хвилі демонстрацій 3-го травня, національного дня Польщі, повернутого польському народові під час легального існування ,,Солідарности".

Листівка згадує про організування комітетів святкування першого травня, які діють під ,,переслідуванням поліції, як в минулому". ,,Перше травня — це свято робітників, а не день вихваляння влади. Робітники мають право святкувати його так, як вони вважають за найкраще. Незалежно від того, якими підступними і жорстокими будуть переслідування, Перше травня означатиме пам'ять героям, надію і солідарність", — закликає листівка.

Генерал Чеслав Кіщак, міністер внутрішніх справ, минулого тижня попередив парлямент, що опозиція може плянувати демонстрації.

В міжчасі кількасот колишніх інтернованих написали відкритий лист до шефа військової хунти генерала Войцеха Ярузельского, в якому обвинувачують власті у продовженні репресій і в нездатності уряду зробити ,,моральну спробу" прояснити атмосферу для приїзду Папи Івана Павла II до Польщі.

Текст листа потрапив у руки західніх кореспондентів у вівторок, 29-го березня. Він перераховує сім умов для ,,віднови", включаючи скасування військового стану, амнестію політичним в'язням, відновлення ,,Солідарности" та інших вільних організацій, ,,захист перед атеїзацією" школярів, а також увіковічнення пам'яті жертв попередніх режимів, убитих робітників у 1956, 1970, 1980 і 1982 роках. Копія листа була послана також Папі.

ЧИТАЧАМ І СПІВРОБІТНИКАМ,
УСІМ СОЮЗОВЦЯМ І НАШИМ ГРОМАДЯНАМ ТА СПІВГРОМАДЯНАМ, УСІМ УКРАЇНЦЯМ У ДІЯСПОРІ, ЯКІ СВЯТКУЮТЬ ВЕЛИКДЕНЬ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ,
ЩАСЛИВИХ І РАДІСНИХ СВЯТ БАЖАЮТЬ
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
І ВИДАВНИЦТВО ,,СВОБОДА"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Воскресення Христове і Святий Рік

Цьогорічне свято Воскресення Христового особливо врочисте для Католицької Церкви і її вірних. Папа Іван Павло II проголосив рік 1983 „Святим Роком", наші Владики зробили те саме. Бож.Ісус Христос мав 33 роки, коли його розп'яли і це було акуратно 1950 роки тому. Це найсвятіший із усіх можливих ювілеїв. Це ювілей, коли Син Божий віддав своє життя, щоб „спасти люд свій весь" і воскрес, „смертю смерть подолав", доказавши, що воля і сила Всевишнього сильніша за тиранів, які розпинають народи і, як Пилат, вмивають руки, відпекуючись від вини.

Чудова символіка Воскресення Христового найближча і найдорожча всім українським людям. „Віра гори переносить", але й „віра без діл мертва". Кожного року Великдень дає поштовх до роздумування на тему життя і смерти. Кожного року Великдень стає джерелом віри в безсмертність нації, але й пригадує, що воскресення поневоленого народу не прийде „само від себе", а вимагає такої жертви від народу, якою була Хресна Дорога, якою ступав Христос із важким хрестом на раменах, щоб дати замучити себе — задля спасення інших.

Воскресення Христове — чудо чудес і містерія містерій. 1950 років минуло від того часу і близько дві тисячі років перетривала заснована Богочоловіком Церква, яка охоплює тепер — за статистикою з 1982 року — 997,783.140 осіб у світі: католиків (580,081.800), православних (74,174.600) і протестантів (343,546.740). Існує ще вісім інших віровизнань у світі, які охоплюють понад два і півбільйона віруючих. Відомо, що Другий Ватиканський Собор проголосив догму про толеранцію і потребу наближення між усіма не тільки християнськими Церквами, але й тими, які тільки визнають одного Бога. Дух екуменізму найкраще у практиці проявився у нас, вільних українців, коли обидва Первоієрархи Української Католицької і Православної Церков в Америці рішили спільно відзначити 1000-ліття християнства в Україні і спільно відправляли молебень у пластовому таборі Вовча Тропа, в стейті Ню Йорку. На Вашінгтон-Сквер-Парку в Ню Йорку відправлено у латинську Пальмову Неділю під відкритим небом у присутності десяток тисяч осіб Богослужбу з участю духовників Католицької, Єпископальної, Пресвітеріянської, Методистської, Баптистської і Лютеранської Церков. Християнські духовники разом із жидівськими рабинами молилися за душі вбитих нацистськими дикунами невинних жертв у катівнях за Другої світової війни.

Господь так створив людину, що вона потребує також духового корму. „Не одним хлібом живе чоловік", — казав мудрий український селянин. На протязі близько двох тисяч років від народження Христа світ переживав різні кризи, різні духові течії, змінялися поняття моралі і справедливости. Був час коли чарівниць палили на кострах і прийшов час взаємної пошани людей, віруючих в одного Бога. І за нашого життя ми були вже свідками течії, яка використала конституційне розмеження Церк ви від держави в ЗСА для прогнання молитви із шкіл, що з черги відбилося на обниженню моралі шкільної дітвори і молоді. Жах проймає, читаючи щоденну хроніку злочинів, в Америці. Але водночас читаємо і самі бачимо, що настав відворот від легковаження релігії і зворот у сторону віри і Церкви. Останнє число одного з найповажніших журналів „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з дати 4-го квітня ц. р. принесло велику статтю п. з. „Новий зворот у релігії — шукання за святістю". І подана там статистика, складена фахівцями, які стверджують, що в останніх трьох роках позначився виразний зріст відвідувачів всіх святинь та поважний вплив віруючих американських людей на громадсько-політичне життя. Теперішній Президент є за поворотом молитов у школах і за допомогу держави також приватним і парафіяльним школам. Тепер уже менше говориться про матеріяльні потреби суспільства, а більше про такі моральні громадські чесноти, як єдність законодатців у гармонійній двопартійній співпраці, — більша віддаість праці, — потреба самопожертви для добра здорової економіки країни, — спільна більша боротьба проти недуг злочинства і наркоманії, більший послух проповідникам, які закликають до шанування десяти заповідей Божих не тільки в теорії, а в життєвій практиці.

Тіло слабе, дух міцний. Христова наука говорить про коротке життя на землі і вічне життя після смерти. Свято Христового Воскресення пригадує, що не може бути зневіри, коли Христос „смертю смерть поправ". І це байдуже, що одні наші люди святкують Великдень за новим стилем 3-го квітня, а другі щойно 8-го травня — одні і другі прославляють того самого одного Господа, одні і другі співають радісну пісню „Христос Воскрес" і зараз же відповідають „Воістину Воскрес".

Людмила Мойсеєва

ПЛАЩАНИЦЯ ЗНАЙШЛА ПОСТІЙНИЙ ДІМ — ВАТИКАН

„Санта Сіндоне", „Мандиліон", „Туринська Плащаниця", „Туринський Плат", „Священний Саван", — все це назви святого смертного покривала, в яке, згідно з легендою, було загорнуте Тіло Спасителя Ісуса Христа, коли Його вже мертвого було знято з Хреста і покладено в Гробі, з якого, як каже Євангеліє, воскрес на третій день у величі і славі, відкупивши весь рід людський, смертю смерть поборовши.

Сама Плащаниця з Турину нарешті знайде свій постійний осідок — Ватикан, як про це поширилася вістка під кінець місяця березня, точніше в неділю, якраз 20-го березня цього року: останій італійський король, що перебував у вигнанні з 1946 року, Умберто Другий, глава Савойської династії, власниці Плащаниці вже з 1452 року (який помер у Женеві у п'ятницю, 18-го березня, від хвороби рака), вмираючи залишив тестамент — передати Плащаницю у володіння Священній столиці — Ватиканові. Про це писав „Дейлі Нюз" із понеділка, 21-го березня цього року, у короткій замітці так: Саван, льняна тканина, на якій виступає зображення бородатої людини, — це, як уважає багато хто, — Христова Плащаниця, яка була привезена в Европу зі Святої Землі французьким хрестоносцем у 1353 році і її як святощі поставлено у храмі в Чамбері, столиці Савойського герцогства в Італії. Савойська династія, яка стала на італійському троні в 1861 році, дістала Плащаницю від спадкоємців того лицаря хрестоносця ще в 1452 році. Савойська родина перенесла незабаром свою столицю до Турину (рік 1578) і привезла сюди Плащаницю, яку відтоді виставлено для вірних у каплиці Туринської катедри.

Ми довідуємося з цієї короткої статті, що колишній монарх переглянув свій заповіт на смертному ложі, щоб „зробити гарний жест", і що Рим довідався про подарунок, але не знати, чи Плащаницю перенесуть на постійно до Ватикану, чи вона залишиться в Турині як і перше, і тільки час від часу її везтимуть до Риму для особливих експозицій.

Про саму Туринську Плащаницю існує вже велика література, включно з поважними книжковими виданнями. Чи не найновішою такою книгою є праця англійською мовою д-ра Фредерика Зуґайба, лікаря патологоанатома, „Хрест і Плащаниця", яка вийшла з друку у лютому минулого року. Цей лікар посвятив вивченню змін, які проходять в організмі при розп'атті, 28 років свого життя, і він сміливо і науково пояснює різні тіні-відбитки на Плащаниці так, що підтверджує вірогідність того, що цей Саван справді був смертним покровом Ісуса Христа. Д-р Фредерік Зуґайб є членом Гільдії Пресвятої Плащаниці, створеної у 1978 році організації в ЗСА із завданням вивчення всіх загадок цього Савану, а особливо того, чи Людина, чиї обриси зберігає Плащаниця, справді була Христом.

До Гільдії Пресвятої Плащаниці входять відомі учені-сіндонологи (сіндонологія — наука про Плащаницю з Турину), які добилися вже чималих успіхів і про працю й знахідки яких часто пише преса вільного світу.

П'ять років після заснування згаданої Гільдії, тобто в 1982 році, був поновився інтерес до вислідів Плащаниці, про що також наполегливо інформували сливе всі засоби масової інформації вільного світу (в Україні, очевидно, про таке ані пари з уст). У підсумках п'ятирічної діяльности Гільдії преса широко писала про висновки і знахідки д-ра Алана Ванґера, професора психіятрії університету Дюк (ЗСА), який захоплюється фотографією. Цей лікар Ванґер доводить давність Плащаниці цікавим способом. (Про давність найбільше сперечаються вчені — прихильники і противники теорії віднесення цієї Туринської Плащаниці до часу Розп'яття Христа. Бо — кажуть скептики, — про Плащаницю не було, мовляв, ніде згадки аж до XIV століття). І ось д-р Ванґер „відсунув" цю дату на 800 років далі вглиб віків: з XIV століття в VI (шосте) століття. Д-р Ванґер доводить, що Плащаниця служила моделем для відомої візантійської ікони, намальованої коло 590 року по Христі, і золотої візантійської монети, яку відлито поміж 692 і 695 роком. Згадана ікона зберігається у манастирі св. Катерини на Сінайській горі.

Цей американський психіятр-фотограф, — пише „Новое Русское Слово" 7-го лютого, 1982 року, встановив гідну подиву подібність образу-відбитки Обличчя на Плащаниці з зображенням Христа і на іконі і на монеті, використовуючи методу накладання зображень і поляризовані фільтри. Виявилося, що ікона співпадає з Плащаницею 45-ма точками, а монета має спільних таких точок з Обличчям на Плащаниці — 60. Сам дослідник і багато інших сіндонологів уважають, що така річ не може бути „випадковим збігом обставин". Найбільш певно, що іконописець і карбівник монет вивчали Плащаницю і скопіювали її Образ на своїх творах. У той спосіб д-р Ванґер „наблизив Плащаницю ближче до часів Христа".

Але достовірні докази

(Закінчення на стор. 8)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „наш" і „ваш" Великдень

У біжучому році є найбільша різниця в часі поміж святкуванням Великодня за старим і новим календарем, бо аж п'ять тижнів. Напевно це не перший раз, а я вірю в те, що кажуть на цю тему, бо, не зважаючи на всі пояснення експертів, досі не розумію добре причини тих різниць, хоча в теорії знаю про що йдеться і що вина тут місяця та жидівської „пасхи".

Як би воно не було, одні святкують того тижня, а інші щойно 8-го травня рівночасно з Днем Матері. Може це буде для декого практично та вигідно але для матерів, які теоретично мали б в цей день нарешті відпочивати, то відпочинку ніяк не буде з підготовою Великоднього стола.

Отже може тим разом матері у родинах новокалендарників будуть мати більше практичний поділ святкування?

На всякий випадок „наш" Великдень заповідається холодний та дуже мало весняний, а „ваш", в американському повному несподіванок підсонні, може принести вже і літнє тепло. Великий проміжок часу між обидвома Великоднями зате дозволяє нам усім повторити з приємністю одну з причин святкування — їжу наших українських присмаків, а навіть втратити на протязі тих п'яти тижнів набуті на перших святах кальорії.

Правду кажучи, минулися вже часи, коли ті із нас, що святкували за новим календарем були немов зрадниками і мусіли святкувати тихцем. Минулися часи, де в деяких скупченнях українців доходило навіть до розбиття родин саме через календар. Сьогодні не є вже національним гріхом святкувати за новим стилем і одні відвідують других в часі „наших" і „ваших" свят, та роблять це з приємністю, а часом і вдоволені таким поділом. Бо це дозволяє відвідати цілу родину в той чи інший час, а молодим подружжям, батьки яких по-різному відзначають Великдень такий двоподіл, заощаджує родинні конфлікти. Отже поїдуть тепер до одних батьків, пізніше до других — та всі з того вдоволені. Треба лише добре пам'ятати, коли це „наш", а коли „ваш" Великдень і вивчити дітей, коли і кому сказати „Христос Воскрес".

Чи це наші діти добре розуміють, — невідомо. На кожний випадок уже не говориться про цей двоподіл так голосно і багато як це було перед кількома роками.

Показується, що можна привикнути і до такого двоподілу та можна спокійно поруч себе існувати, не викликавши взаємоненависти чи ворожнечі. Значить, час не лише гоїть рани, а кладе багато емоційних проблем у певну перспективу, злагіднює їх та ставить спокійне співжиття на першому пляні.

Може цей приклад злагіднення наших календарних непорозумінь особливо тепер треба нам усім мати перед очима, коли розгорілися емоції на іншому відтинку. Співжиття може існувати навіть без уніформованости поглядів і почувань.

Хай буде це під розвагу всім тим, хто тепер бажатиме на „наш" Великдень своїм друзям і всім тим, хто відтак такі самі побажання буде передавати на „ваш" Великдень. Бо чи тепер, чи за п'ять тижнів у всіх нас такі самі теплі, щирі побажання і такий самий привіт: „Христос Воскрес!"

О-КА

А. Власенко-Бойцун

ПИСАНКА

Ганна Михайлівна ввійшла до кляси це далеко до дзвінка. Це не була звичайна заля, де відбувались виклади української літератури чи культури, а простора мистецька світлиця, передусім, призначена для курсів мистецтва, з багатим освітленням, екраном і декораціями — творами самих студентів.

Саме в цій світлиці хотіла Ганна провести лекцію про українське народне мистецтво, показати його „своїм дітям" і чужим студентам у найкращому світлі. Розсунула занавіси і глянула на годинник; ще 25 хвилин. І де ж той Ігор, щоб не спізнився! Якраз задзвеніла вінда; зупиняючись в коридорі, русявий студент із скринькою влетів у світлицю.

— Це для вас! — і простягнув пахучі конвалії, — тут на перехресті продають. Ви, мабуть, їх любите, я довідався про це, коли ми читали „Конвалію" Лесі Українки.

Миттю поклав на столі всі речі та, запевняючи вчительку, що зараз повернеться, бо мусить ще „скочити" по Марту, щоб не запізнилась на виклади. Ганна не встигла ще навіть подякувати, як хлопець вибіг із залі. Пахучі конвалії ще були в руках, поставила їх у вазу з трипільським узором. Потім принесла склянку води, щоб конвалії не зів'яли. Поклала тарілку, свічник і писанки, що їх приніс Ігор, а зі своєї торбини виняла чашочки, чи радше коробки з фарбами, рильця, кружечки й віск. Знову глянула на годинник, ще залишилось 15 хвилин. Їй так хотілось провести цю лекцію перед Великоднем — якнайкраще. Своїх заохотити до плекання цього мистецтва, а чужим показати красу українських узорів, оригінальність.

І як це зробити? Думала й шукала за зразком у пам'яті, як це вона познайомилась із писанками? Коли? Так пригадує собі докладно. Це було в Крушельниці, прекрасному бойківському селі. З глечиком й тарілками на таці ввійшла в клясу вчителька Кульчицька. Ім'я уже забула. Її старшенька донечка принесла і віск, і нафтову лямпу. Там електричного світла не було, але сонце яскраво світило дітям і вчительці, а на верхах білів ще сніг. Там вона намалювала свою першу писанку!

Ах, як любили діти свою вчительку. А як прекрасно вона малювала: миколайки, ялинки і зірки — зимою, перед Різдвом, а квіти, зайчики, писанки перед Великоднем. З якою делікатністю клала крашанки й писанки у глечик. Як ласкаво вміла показувати як тримати рильце, як писати, як класти рисочки! І як усміхалась щасливо! Коли б і вона зуміла так чарувати своїх студентів. Але ж діти не ті, що колись були. Не можна їх будь-чим захопити, о ні! Вони вимагаючі, вони все мають, а над усе вони не діти, а молоді вже люди. Важко захопити їх писанками... А може? Треба лише добре заплянувати: спершу покаже їм експонати, пояснить різні роди узорів і їхню символіку. Відтак розкаже коротко про культуру, від трипільських узорів почавши, заохотить прочитати хоч один розділ з „Мистецтва". Це все треба зробити у 20-ти хвилинах, а 10 хвилин Ігор висвітлюватиме прозірки з найкращих мистецьких виставок, а може пояснюватиме їх, решта часу посвятить писанкам. Може забагато, що пропустити?

Плянування перервав дзвінкий сміх Галі та бас Джека. Дівчата дослівно влетіли до залі, а за ними затупотіли хлопці. Всі обступили стіл і почали нараз запитувати. Усе хотіли б знати в одній секунді.

Зараз, зараз, пані й панове, прошу сідати, тоді почнемо.

* * *

„Трипільська культура належить до ранніх скотарських і земноробських племен. Її відкрив у 1898 році український археолог Вікентій Хвойко. Розрізняють три етапи Трипільської культури: ранній — 3500-3000 до нашої ери, середній — 3000-2000 і пізній — 2000-1700 перед народженням Христа. Місце її — це теперішній Київ і його область..."

Виклад пройшов за пляном. Ігор висвітлив прозірки. Захоплені світлинами студенти почали дискусію, а Ганна запропонувала: У нашій клясі є 12 апостолів із них шість — це дівчата, а 6 — хлопці. Чи не думаєте, що було б гарно, коли б кожний з нас подарував одну писанку своїй симпатії, а моя писанка буди для найпильнішого художника, якому ви призначите нагороду". — Пропозиція була прийнята може з чемности, може зі студентського послуху, але без ентузіязму.

Галя запитала: — Чи можуть бути футуристичні рисунки? — А Джек басом сказав: — А я нарисую ракету і м'яч. Чи можна, пані професоре? — „Пишіть все що хочете — відповіла з резиґнацією Ганна Михайлівна. — Але, щоб писанка була барвиста! — Узяла делікатно яйце й почала нескладний гуцульський беріжок.

Марта солідна і найкраща студентка в тій групі, почала голосно читати інструкції ще раз та демонструвати їх товаришам, відчуваючи настрій учительки. Скоро минула решта години. Дві хвилини до дзвінка Ганна Михайлівна побажа-

(Продовження на ст. 7)

Поклонилися Великому Донцову

Це був похмурий і дощовий день, неділя 27-го березня, коли до Бавнд Бруку, щоб вшанувати пам'ять доктора Дмитра Донцова в десятиріччя його смерти, зібралося всупереч погоді, багато-багато його шанувальників і послідовників, з вінками, прапорами, співом і промовами.

Мистецький нагробок-пам'ятник роботи скульптора Михайла Черешньовського, після всіх відправ над ним і урочистих приречень виконувати Донцова заповіти, — весь тонув у безлічі вінків з написами від його духових дітей — націоналістів Америки, націоналістів Канади і націоналістів світу. А найкращий і найвимовніший з усіх вінків — вінок терновий від ТУСМ-у як символ того, що Донцова життєвий і творчий шлях не завжди був устелений пелюстками квітів...

Ось минуло десять довгих років. За той час змінилося багато в житті українців на поселеннях, але не змінилося нічого під совєтською займанщиною в Україні, де й досі висне над нашим народом примара русифікації, „злиття націй", примусового виселення українці на казахстани й інші сибіри, і на їхні звільнені місця сараною сідає окупант-чужинець, якому ж треба „лебенсраум", хоч на „общепонятному" це називається іншим словом російським — творенням „одного совєтського народу".

(Продовження на ст. 7)

Марта Р.

І ТАКИЙ БУВ ВЕЛИКДЕНЬ

Львів. 1940 рік. Нові люди, нові обличчя, нові розпорядки. Життя пливло неспокійним запрограмованим життям. А в тому постійна цікавість: кого вже вивезли, чи немає на товаровій станції наново підставлених вагонів для нового вивозу, турбота, як прожити, де дістати паливо, де стати в чергу за харчами, і так ввесь день.

Наближалась весна, а там і думка: ось, ось і Великдень. Вже й Великий Тиждень. Колись в тому часі ми мали вакації, тепер праця від 7-ої години ранку, часто й до вечора.

У Велику Суботу в 5-ій годині по полудні Іванна вибігла з учбового будинку і прямувала до трамвайної зупинки. Вже ось, ось добігала, коли це їй заступили дорогу кількох студентів, а один з них побажав „Веселих Свят".

Наїхав трамвай і Іванна всіла до нього, а студенти пішли своєю дорогою. Поїхала на Воскресну Утреню до св. Юра. Катедра була заповнена людьми, що й важко втиснутись.

Як інакше сьогодні! І більше людей як звичайно бувало, і спів якийсь інший, ніби притишений, і обличчя людей більше зосереджені, кудись задивлені, і неспокійні погляди довкола, а над усе думка: „Може ми тут востаннє?.."

Адже залишилась ще тільки церква, де люди могли зійтись, і то не всі, помолитись, а при тому ще й при виході дізнатись про тих, що їх вже вирвано з-поміж нас... Ні хору, ні чудового сольоспіву „Плотію" Миколи С. Якось інакше сьогодні як бувало. Іванна всувається у куток і заглиблюється в молитву. А там перед її очима з'являється картина іншої Воскреної Утрені ще з часів її дитинства ...там в Україні: дуже вчасним ранком вона йде з мамою, сестрою і малим братчиком до старої церкви, бо батько пішов раніше. Ідуть стежкою попід Янову гору. Сходить сонце і червоно-золотим відсвітом вбираються подальші ліси, немов вітають Воскресний День. Як гарно!

Їх минають люди. Господарі несуть великі білі клунки на плечах, — це паски, господині, дівчата, діти великодні кошички, у яких писанки, крашанки, сир, масло і „прочії сніди".

Стежка вузька, похила і маленька Ася подає мамі руку, бо так безпечніше, сестра веде Марка. Чим ближче церкви, тим більше людей, уже стоять перед вхідними дверми.

Кінчається Служба Божа. Грімкий голос дзвонів. Із піснею на устах „Христос Воскрес" виходить з церкви процесія: попереду малі хлопці з дзвінками, що невпинно дзвонять, за ними дівчата з корогвами, священик з кропилом в руках, вірні.

І той голос дзвонів і маленьких дзвіночків, і спів священика і людей зливається у якийсь могутній гимн Творцеві, що „смертію смерть поправ і нам життя дарував"...

А біля церкви вже ввесь майдан покритий білими скатертями, (деякі з них ткані в червоні паси), а на них пишаються великі паски із майстерно виробленими прикрасами і всі ці пишні великодні кошички. Сонце вже піднеслось високо вгору і золотопромінням обсипує ввесь торжествуючий божий люд... Радісно! Весело! А священик, оточений тим святковим походом йде довкола церкви і святить дари Божі.

Христос Воскрес! Співають люди, співає вся земля...
Біля Іванни стає сторож із ключами від церкви.

* * *

На Великдень по полудні Іванна поїхала зі сестрою на Личаківський цвинтар відвідати їхній родинний гріб. День був хмарний, але на цвинтарі людей — багато. В одній частині кладовища вже й нові пам'ятники, усі з червоного каменю, ніби невисокі обеліски. Тут і там вже й нові люди, оглядають старі гробівці, намагаються відчитати написи, подекуди... російська мова.

Деякі гробівці ушкоджені. Їхній родинний гріб ненарушений. Іванна зі сестрою садять квіти, відмовляють молитву і обділюються з рідними частицями свяченого яйця, на знак духової спільности, загребуючи їх в землю.

А потім сідають на лавочку і згадують минулі роки в їх рідному селі: у Світлий Понеділок зранку торжественна Служба Божа, а по полудні всі спішать на цвинтар, бо там будуть відправи на гробах (у Львові цей звичай обходили на Зелені Свята).

Біля кожного гробу групка людей, очікує священика. Після відправи розстеляють біля гробів скатерті, розкладають їжу, складають собі побажання, гостяться, а рештки їжі залишають на гробах: „Це для душ померлих", — кажуть.

А тим часом молодь уже збирається на майдані, коло церкви, на гагілки. Коли вже священик відправив і на їхнім гробі, Ася іде з нянею на майдан коло церкви, подивитись на забави молоді. Якась дівчина бере її за руку: — Хочеш бути „жучком"?

Уже й хоровід почався. Хлопці і дівчата, сплівши руки, проходять і біля Асі. Хтось її підсаджує і вона вже на сплетених руках, вище усіх. Трохи боїться, але її підтримують. Як гарно на усіх дивитись згори, так далеко видно. Ось там у другому куті майдану хлопці і дівчата обливаються водою.

„Ходить жучок по долині" — голосно лунає пісня. Ася уже трохи звикла бути „жучком". Як весело!

* * *

Світлий Понеділок був звичайним робочим днем. Досвітком у церкві, потім у школі.

На великій перерві підходить до Іванни декан фізико-математичного відділу: — Всі студенти українці сьогодні їдять паску, ще й яйця принесли, писанки. „Ето безобразіє", — каже вона.

— Та яке там „безобразіє", — кидає зауваження викладач української літератури, що проходив мимо. — Та й хороша ця ваша паска!

— Та невже й ви її їли? — запитує „товаришка" декан. Повз них перебігла група студентів і студенток зі сміхом і галасом, обливаючись напарфумованою у пляшечках водою. Декан, прижмурюючи очі, водить за ними головою.

(Продовження на ст. 8)

12-річна „піяністочка" в супроводі симфонічної оркестри

Слово „піяністочка" — це винахід достойного Ікера. Так називав наш гуморист учнів жіночого роду Українського Музичного Інституту Америки, коли писав про них у „Свободі".

Піяністочка — це надійне, талановите дівча, яке охоче вивчає гру на фортепіяні й, наче розцвітаюча квітка, потребує пильного догляду, захисту і тепла, щоб розгорнути свої пелюстки, розвинути свої музичні здібності.

Сьогодні однією з найбільш талановитих піяністок УМІ є Міріям Худьо, її популярне серед нас ім'я є Міряся, а прізвище для американців звучить як „Чудьо". Ця весела і дуже рухлива дівчинка затямилася мені ще в ролі чудово танцюючої „Лисички", а потім „Української Лялі" в казках Музичного Дошкілля, яке так дбайливо провадить в Ірвінгтоні, Н.Дж., Марта Шлемкевич-Савицька. Дуже точне відчуття ритму і вроджена музикальність Мірясі вже тоді знаходили корисний вишкіл. Гру на фортепіяні вона почала вивчати чотири з половиною років тому в УМІ, відділ в Ірвінґтоні. Вже перші лекції виявляли виїмкову тямущість і бистроту думання Мірясі, що дозволяло їй посуватися великими кроками вперед, а її знамените музичне відчуття і пам'ять, а найбільше завзятість і витривалість в праці дають можливість вивчати і виконувати багато трудніші твори, ніж приписано на її вік. Після трьох років навчання вона здобула оцінку „визначно" в УМІ й успішно бере участь у репрезентативних концертах цієї школи, як також була вже солісткою в позашкільних імпрезах. На другому році свого навчання музики, вона почала акомпаньювати хорові своєї цілоденної української католицької школи св. І.Хрестителя в Нюарку і тепер постійно, і в короткому часі, приходиться їй вивчати не раз складні фортепіянові супроводи для цього хору.

Міряся дуже добре витримує фортепіянові конкурси, і як досі, завжди їй щастило в них. Вислана вперше на другому році свого навчання музики брати участь у стейтовому конкурсі американської музичної організації т.зв. МЕА, вона здобула друге місце за виконання двох творів Шумана із оп. 15.

В цьогорічному, сказати б, пам'ятному конкурсі згаданої організації, в програму якого ввійшли перший раз вісім фортепіянових творів українських композиторів, завдяки ідейності й енерґії нашого педагога Таїси Богданської, Мірям здобула знову перше місце в групі 16 змагунів. У висліді мала честь виконувати в концерті переможців цього конкурсу, крім технічного твору сучасного композитора О.Пінто, тужливий український твір, Варіяції на тему пісні „Їхав козак за Дунай", що його так вдало написав основник і довголітній невтомний директор УМІ Роман Савицький.

Але найбільшим досягненням нашої піяністочки є здобуття першого місця в конкурсі фортепіянового концерту, тобто кількачастинного твору, написаного для фортепіяну як сольового інструменту і оркестри.

Бути солістом в дитячому віці й виконувати публічно такий твір, або бодай його частину в супроводі набагато старших професійних музик оркестри, має завжди помітне значення у пізнішій мистецькій кар'єрі. Тому від початку нашої педагогічної праці в Америці ми висилали наших найбільше талановитих учнів на цього роду конкурси. Здобути в них перше місце учням УМІ, які вивчають музику тільки додатково, було майже неможливо, бо вік учасників був необмежений і ними могли бути також студенти професійних музичних коледжів. Все ж таки варто згадати, що в конкурсах „Ґарден Стейт Фільгармонік Симфоні" признано друге місце в 1974 році нашій учениці І.Пелех за виконання 3-ої частини Ґріґа концерту а-моль, а наступного року Л.Гусак т. зв. Почесне відзначення — за виконання першої частини концерту Моцарта д-моль К. 466.

Минулої осени проголошено в нашому стейті перший раз конкурс фортепіянових концертів, в якому не було довільного вибору виконуваних творів і обмежено вік учасників. Конкурс спонзорували симфонічна оркестра Манмонт і коледж Брукдейл у Лінкфорті, Н. Дж., які вимагали виконання одної частини фортепіянового концерту Моцарта в А-дур К. 488, при чому першу і третю частини цього твору могли виконувати учасники віком до 18 років життя, а другу — до 13-ти.

Я зразу подумала про Мірясю, якій щойно у половині цього березня мало сповнитися тільки 12 років, а тонкість відчуття якої могла надаватися для виконання саме прегарної другої частини концерту. Ця частина, за словами музиколога Альфреда Айнштайна, є „душею цілого цього концерту Моцарта і її музика, повна глибокого смутку, мелянхолії, а то й резиґнації, є однією із найбільше зворушливих, які будь-коли написано."

Вирішальний іспит відбувся 23-го січня ц.р. в авдиторії Брукдейл коледж, директором був проф. Дж. Шостак. Цього дня довелося нам зазнати досить неприємних переживань, наче б хтось передше не надто щиро бажав нам „щастя" в конкурсі. Отож наша завжди рухлива піяністочка бігла до авта та впала, і розбите коліно скорбно гляділо на світ крізь вікно подертої панчішки. Потім наше авто завзялося і довго не хотіло рушити, так що ми опісля мусіли гнати в зливний дощ і мряку та могли не тільки спізнитися на іспит, але й зовсім не доїхати...

Міріям Худьо

Але „щастя в нещасті", як то кажуть. Міряся зібрала всі свої сили при іспиті, хоч покалічене коліно ще таки добре боліло, і — жартівливо кажучи, воно, мабуть, допомогло їй грати з природним щирим жалем, як того саме хотів Моцарт.

Після кількох днів прийшов лист неочікуваного змісту, бо в ньому були ґратуляції за „чутливу й майстерну гру" та сподівання доброго „провідного" виконання цієї частини твору в супроводі оркестри 9-го квітня ц.р. в авдиторії повітового коледжу у Брукдейл. Виконавцями першої і третьої частини цього концерту будуть Майлес Ґолдберґ і Мія Ґінсберґ, які здобули, крім Мірясі, перше місце в конкурсі.

Несподіванка і радість наша таки немалі, бо ще й склалося, що таке досягнення пощастило здобути нашій учениці в 30-річчя УМІ. Українська громада повинна б радіти з нами подвійно, бо в цьому конкурсі успішно взяла участь ще одна піяністочка, 13-річна Улянка Леґедза, і за виконання цієї ж самої другої частини концерту Моцарта здобула т.зв. „Почесне Відзначення", що дає їй можливість заступити Мірясю, якщо б ця захворіла.

Лишається побажати найкращих дальших успіхів нашим дорогим студентам музики та нашим молодим мистцям, які зараз своїми концертами звертають на себе увагу не тільки українців. Дай Боже, щоб популярність їхнього імени постійно зростала в широкому музичному світі, але хай би їхня особиста мистецька кар'єра завжди поєднувалася з їхнім щирим бажанням принести користь українській музичній культурі.

Галя Клим

Веселих Свят!

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
бажають
НЕОНІЛЯ та ІВАН ТЕРШАКІВЦІ

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
висловлюємо щирі побажання
Веселих та Щасливих Свят!
Любов М. і Мирослав Роговські,
син Нестор з дружиною Тобі
Великдень 1983 Ірвінгтон, Н. Дж.

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-р ВОЛОДИМИР, ІВАНКА, ДАНИЛО,
РОКСОЛЯНА І ПЕТРО МАТКІВСЬКІ

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
найсердечніші побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ТА СПОВНЕННЯ ВСІХ МРІЙ
бажають
МАРІЯ і БОГДАН РОБАКИ
з Дітьми

Щиросердечно вітаємо
З СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ
Рідних, Приятелів і Знайомих та бажаємо
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ!
ЕВГЕН ГРИЦАЙ
ІГОР І ОЛЮНЬКА ЛУКІВ
з донечкою БОГДАННОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
д-р Тарас Шегедин
з Родиною

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Д-Р СОФІЯ І Д-Р БОГДАН ШЕБУНЧАКИ
З РОДИНОЮ

Христос Воскрес!
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Христового Воскресіння
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Віра і д-р Остап Тершаківці
з донечками
Дорою та Анісою

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Адам і Ліда Якимів
з Родиною

Христос Воскрес!

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВШ. КЛІЄНТАМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажає
адвокат ІВАН РОМАНИШИН
з Родиною

Христос Воскрес!
РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Роман і Наталія
КРАВЧУКИ

Радісних Свят
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ,
ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р Любомир, Оксана і Роксоляна
КУЗЬМАКИ

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Юрій Тритяк з дружиною Оксаною,
донею Аретою і сином Яремієм

Рідні, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
д-р Степан, Стефанія, Роман
і Росанна Ворохи

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
пересилають
д-р Роман і Ольга Граб

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Родині та Знайомим
бажає
Д-р Стефанія Гук з Родиною
С. Орендж, Н. Дж.

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА
ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ,
НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Д-р БОГДАНА СВИСТУН-РІВЕС
з Родиною

Христос Воскрес!

Рідним, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
д-р Іван і Наталія
Макаревич
31-07 30th Street
Astoria, N.Y. 11106

З Воскресенням Христовим
поздоровляємо і бажаємо
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ.
Д-р БОРИС й ІРИНА ДИБКО
ФИЛИПЧАКИ
400 Passaic Ave., Passaic, N.J. 07055 (201) 778-0700

РІДНІ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ!
сердечно бажають
ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажають
МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ
з донечками
АНДРЕЄЮ і АЛЕКСАНДРОЮ

Воскресним привітом
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
вітаємо нашу Родину, Приятелів, Знайомих
та наших Гостей з Гантеру
та бажаємо Їм
Веселих Свят та всякого добра.
Оксана та Орест КЛЮФАС, Гантер, Н. Й.
Марта і Юрко КЛЮФАС, Ратерфорд, Н. Дж.
Оксана і Коко КЛЮФАС, Сан Антоніо, Тексас

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
Веселих Свят
СВОЇМ РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажає —
д-р Богдан і Богданна Худьо
з Донями

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Знайомим і Приятелям
бажає
Д-р Евген Грабарчук
з РОДИНОЮ

РОДИНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р Богдар, Марта, Ляриса,
Христя і Марко Ворохи

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
д-р СВЯТОСЛАВ і ЛЮБА ВОРОХИ
З ДІТЬМИ:
АДРІЯНОМ, ЮРІЄМ, МИРОСЛАВОМ,
УЛЯНОЮ, ПЕТРУСЕМ і ПАВЛУСЕМ

Веселих Свят!

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
Джерзі Сіті, Н. Дж. Анна і Володимир КАРИЙ

З ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вітаємо
РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
та бажаємо Щасливих Свят! ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Ірена, Роман, Віктор і Христина ПАПИЧАКИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Щирі побажання здорових і щасливих
Свят Великодня
всім нашим Приятелям в переписці:
РІДНИМ, СВОЯКАМ і ЗНАЙОМИМ
пересилають
Степан і Нестор Волянські
та Божена Юревичева

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
з днем
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
здоров'я, щастя і многих літ
бажають
СТЕФАНІЯ, ТЕОДОР, МИРОСЛАВА
МИРОШНИЧЕНКИ
і
ГАЛИНА, ЛЮБОМИР КУЗЬМИ

РІДНІ і ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Ольга і Олександер Смалі
з Родиною
29 Rutgers Street Maplewood, N.J. 07040

Веселих Свят
Воскресення Христового
Колегам, Знайомим і Пацієнтам
бажають
Дзвенислава і д-р Любомир
Явний з родиною
С. Орендж, Н. Дж.

ІЗ ПРАЗНИКОМ ПАСХИ
щире і сердечне
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
та обильних Божих Благодатей
пересилає
всім Золочівцям, всім Приятелям
о. Любомир Мудрий
з Родиною

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ОСИП і НАТАЛКА СИҐІДИ
з доньками
Лярисою, Дозею і Мартою

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Веселих та Щасливих Свят
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р ЮРІЙ і ХРИСТЯ
ДЕМИДОВИЧ
зі сином АНДРІЙЧИКОМ
Лівінгстон, Н. Дж.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СТАНИЦІ БРАТСТВА ДИВІЗІЙНИКІВ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфійська Станиця Братства колишніх вояків Першої Української Дивізії Української Національної Армії завершила у цьому році 30 років своєї братсько-комбатантської діяльности

31-ші Загальні збори Станиці відбулися у неділю, 20-го лютого 1983 року, в залі УСО „Тризуб" у Філядельфії. Їх відкрив голова Станиці Ярослав Палатайко, закликаючи присутніх вшанувати хвилиною мовчанки пам'ять померлого в минулому році колишнього довголітнього члена Управи Станиці й кольпортера братських видань св. п. Дмитра Шевчука.

Нарадами Зборів проводила президія під проводом інж. Івана Скіри, предсідника. Після відчитання й затвердження протоколу із попередніх загальних зборів про діяльність Станиці у звітній каденції (від 1982 року до лютого 1983 року) звітували — голова Станиці Я. Палатайко, секретар Ярослав Лучанко, скарбник Теодор Рак, імпрезовий референт Євген Шкільник та мгр Богдан Артимишин, голова підготовчої комісії для відзначення у Філядельфії 40-ліття створення Української та 30-ліття діяльности філядельфійської Станиці Братства Дивізійників.

На підставі звітів Управи діяльність Станиці в минулій каденції проходила, як і завжди перед тим, у двох напрямках — внутрішньо-братської праці та участи у зовнішній загально-громадській праці української громади.

По внутрішній лінії діяльности Станиці переведено зеленосвяточну збірку на охорону воєнних могил для Братства „Броди-Лев'(1,249 дол), збірку на українських воєнних інвалідів для Суспільної Служби Комбатантів (1,141 дол.); на передплату й пресовий фонд єдиного українського військового журналу „Вісті комбатанта" (524 дол.); на різдвяні привіти-оголошення до „Вістей комбатанта" (450 дол.); переведено коляду (555 дол) поміж членами Станиці на кошти, зв'язані з ювілейними відзначуваннями у Філядель 40-ліття створення Української Дивізії та 30-ліття діяльности філядельфійської Станиці Братства; переведено частинно розпродаж братських книжок-видань Головної Управи Братства колишніх вояків Першої УД УНА на оселі УБС „Верховина".

Станиця взяла також численну участь у посвяченні пам'ятника на гробі колишнього члена Головної й Крайової управ Братства та управи філядельфійської Станиці св. п. Степана Мазурка, та в Службі Божій в його пам'ять у другу річницю його смерти (з цієї нагоди обширний спогад про св. п. Ст. Мазурка, пера мгра Олександра Луцького, був надрукований у щоденнику „Америка" та „Вістях комбатанта"), як також у похоронних відправах покійного члена Станиці св. п. Дмитра Шевчука.

По загально громадській лінії — Станиця взяла участь з прапором у Зеленосвяточних Поминках на цвинтарі у Факс Чейсі та у панахидах над могилами похованих там колишніх вояків Української Дивізії, як також і цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, в Панахиді за св. п. Головного Отамана Симона Петлюру; у святочних відзначуваннях ювілею 40-ліття УПА, Листопадового Чину, свята 22-січня незалежности і соборности, у церковних відзначеннях річниці боїв під Крутами, ювілейному бенкеті СФУЖО та інших організацій. Станиця склала добровільні пожертви на ЗУАДК, Рідну Школу, Нашу Українську Школу, УСО „Тризуб" та інші добродійні цілі.

Про заплановану й частинно переведену працю Підготовчої комісії для відзначення у Філядельфії ювілейних роковин 40-ліття створення Української Дивізії та 30-ліття діяльности філядельфійської Станиці Братства Дивізійників звітував голова Комісії мгр Богдан Артимишин.

Ці ювілейні роковини будуть відзначені у Філядельфії у неділю, 24-го квітня 1983 року торжественною Архиєрейською Службою Божою о 10-ій год. вранці в наміренні українського народу й війська та Панахидою за поляглих вояків Української Дивізії, що їх відслужить у соборі Непорочного Зачаття при вул. Френклін Філядельфійський єпископ-помічник Владика Роберт Михаїл.

Безпосередньо після церковних відправ відбудеться у катедральній шкільній залі ювілейна зустріч при спільному обіді колишніх дивізійників із членами інших комбатантських організацій і громадянством. Заплановано також відзначити ці роковини спільно зі Станицею Братства Дивізійників у Лігайтоні в липні цього року на оселі ім. О.Ольжича там під час відзначення річниці боїв під Бродами.

Після ділової дискусії над звітами Управи, на внесок голови Контрольної комісії (М.Г.) одноголосно схвалено уступаючій Управі абсолюторію із признанням за її працю.

На внесок голови Номінаційної комісії вибрано нову Управу на наступну каденцію майже в тому самому складі, — із деякими змінами та доповненнями, — під головуванням Ярослава Палатайка. Вибрано також 6 делегатів на 18-ий Крайовий З'їзд Братства кол. Вояків Першої УД УНА, що відбудеться на оселі УБС „Верховина" на початку вересня ц.р. під час свята Дня Праці.

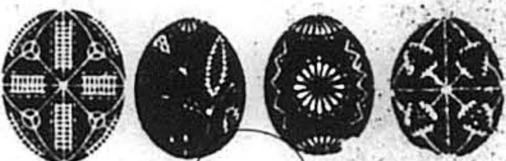
В ході Зборів привітальне слово виголосив колишній член філядельфійської Станиці, а тепер Станиці Дивізійників у Ню Йорку Михайло Бурчак.

Перед Зборами зроблено спільну знимку учасників. Після Зборів відбулася товариська гутірка при перекусці, що її уфундував переобраний голова Станиці.

О. Л-ий

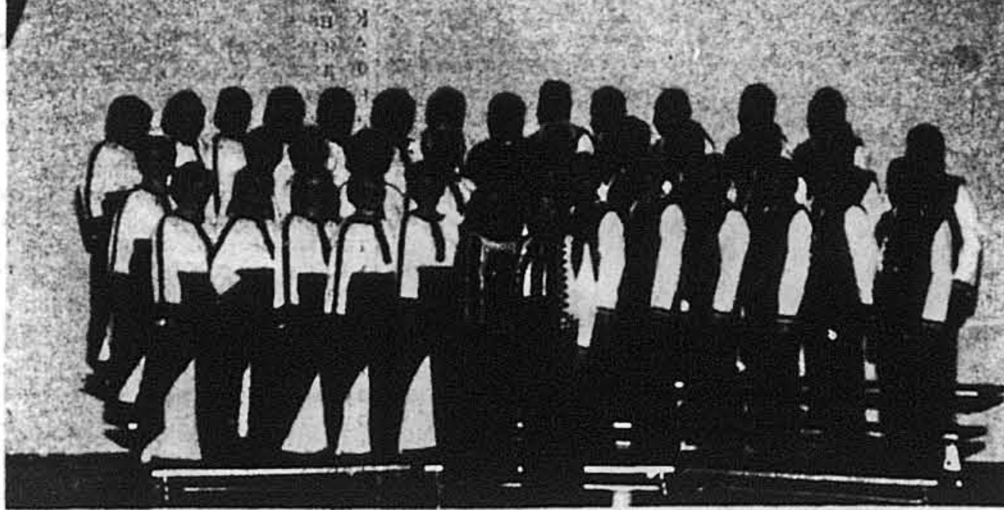

Добродійний виступ хору „Кобзар" у Лос Анджелесі

Хор „Кобзар" з Лос Анджелесу, посередині — дириґент Володимир Божик; Леся Кириленко-Вахнянин, фортепія- новий супровід.

Завжди створюючи сприятливі нагоди для передання чару української пісні, український хор „Кобзар" під вмілою кермою маестра Володимира Божика розпочав свою цьогорічну активність підготовою до дещо відмінного та унікального виступу передовсім для неукраїнської публіки, а особливо для тих покривджених, яким доля не дала дару чути та розмовляти.

Наш хор „Кобзар" цим разом виступить на добродійнім концерті 24-го квітня ц.р. в престижевій авдиторії „Скатіш Райт" з відомою на цьому континенті хоровою групою — дитячим хором, знаним під назвою „Шов оф Гендс", метою якого є пробудження уваги у тих, що можуть насолоджуватися чаром музики і пісні, до тих, які позбавлені цього дару — глухонімих.

Цей дитячий хор, співаючи пісні, одночасно вживає жестикулярну мову глухонімих. Він вславився своїми харитативно-добродійними виступами в Музичному Центрі Дороті, Павільйоні Клендлер, в Дисней Ленд тощо, а також під час цьогорічної паради Мейсі у День Подяки в Ню Йорку, разом з оркестрою Ен-Бі-Сі.

На концерті виступатимуть також наші славні молодечі танцювальні ансамблі — „Явір" під кермою Романа Хіча та Марти Микитин-Гіл, та „Дух України" під кермою Надії Прокопій.

Для нас особливо цікавим є цей концерт, тому що відомий дитячий хор „Шов оф Гендс" вперше буде виконувати українською мовою відому, особливо у славному Дисней Ленді, пісню „Мимо всього світ малий, світ такий малий", а також і українську пісню „Гей, підемо до діброви".

Хор „Кобзар" виконає деякі пісні, текст яких перекладений з англійської еспанської та японської мов. Для нас цікаво і те, що хор „Шов оф Гендс", що складається з 20-ти талановитих дітей у віці від 12-ти до 15-ти років різного етнічного походження (крім українського), під кермою свого основоположника і дириґента вславився своєю досконалістю та мистецьким рівнем і здобув собі серед американського громадянства високе признання, цим разом виступить спільно з хором „Кобзар", який вперше задемонструє і свою вроджену українську здібність та охоту послужити для добродійних цілей.

Своїм спільним виступом хор „Кобзар" і танцювальні ансамблі „Явір" та „Дух України" підтвердять, що і нам, українцям й українкам, не байдужа доля покривджених химерною долею осіб, незалежно від їхнього расового чи національного походження.

Ми вітаємо цьогорічні виступи хору „Кобзар", започатковані цим добродійним концертом, і наші танцювальні ансамблі „Явір" і „Дух України" та висловлюємо їм вдячність за вміле ширення слави української культури. Ми особливо вдячні дириґентові хору Володимирові Божикові, управі хору на чолі з Олександром Рівним і керівникам танцювальних ансамблів — Надії Прокопій, Марті Микитин-Гіл та Романові Хічові, а особливо невтомному ініціяторові цього виступу та заслуженому організаторові хору Богданові Маланюкові й невтомній, відданій українській музиці проф. Олі Івах. Адже це завдячуючи їм неукраїнський відомий дитячий хор співатиме для американської публіки, крім пісень англійською, еспанською та японською мовами, ще й пісні українською мовою.

Д-р Святослав Шумський

Роковини Т.Шевченка у Філядельфії

Український нарід, мабуть єдиний у світі, що з таким пієтизмом з року в рік святкує роковини свого національного генія.

Тільки людина українського роду може відчути, зрозуміти й оцінити, ким для нас є Тарас Шевченко. Де українці не опинилися б, навіть на засланні, в міру своїх можливостей пом'януть його.

У мандрах по Галичині автор оцих рядків мав нагоду побувати на академіях чи концертах в пошану Т.Шевченка в різних місцевостях, менших і більших. Чим більша місцевість, тим величавіше святковано роковини Т.Г.Шевченка. У містах, владичих осідках приємно було спостерігати на шевченківських концертах наше духовенство зі своїми владиками. Часто-густо можна було подивляти священиків з диригентською батутою, солістів-вокалістів, інструменталістів чи головних промовців.

Дня 6-го березня ц.р., о год. 3:30 по полудні в авдиторії Українського Освітньо-Культурного Центру заходом УКК–Української Громади Метрополітальної Філядельфії влаштовано святкування роковин Тараса Шевченка під кличем: „Будьмо вірні Шевченковим заповітам!" І саме шевченківський „Заповіт" був супровідною точкою оцих величавих святкувань, що її виконав місцевий дівочий хор „Русалка" під диригентурою Роксоляни Гарасимович у фортепіяновому супроводі Оксани Білик. „Заповіт" муз. К. Стеценка в інтерпретації Роксоляни Гарасимович зразу полонив публіку яка по береги заповнила велику авдиторію. Відчувалося зразкову здисциплінованість хору, рівність голосів і пропорційно до складу хористок (24 особи) належну вокальну експресію. Твір опрацьовано до нюансів. Хор викликав теж приємне зорове враження—всі дівчата вродливі.

Дириґент Роксоляна Гарасимович володіє хором зразково, вона, швидка й енергійна, стоїть перед хором, як старшина перед своїм відділом, не зловживаючи рухом рук. Хористки вдивлені в неї з пошаною і вдячністю, відчувається в них прихильність і любов до свого дириґента і мистецького керівника.

Зворушливим моментом була поява на сцені малят із світлички УЗХ. Вони, тринадцятеро, виконали прегарною українською мовою „Поклін Тарасові Шевченкові". Зворушливо було дивитися, коли наші найменші підходили до портрету Шевченка, несучи йому квіти.

Святкове слово виголосив шевченкознавець проф. Іван Коровицький, колишній викладач Богословської Академії у Варшаві. Доповідач підійшов до Шевченка з точки зору братолюбія, такої сьогодні актуальної проблеми; заторкнув також Шевченковий Буквар, наче натякнув, що у сьогоднішню пору, крім братолюбія, необхідна нам ще відповідна освіта, то і вага братолюбія швидче дійде до нашого ума.

Потім три пісні виконав Ансамбль Бандуристів під мистецьким керівництвом Петра Гурського. Цей Ансамбль добре зіспіваний та має добрий репертуар. Сольові партії виконував С.Ковальчук, він же й з хистом аранжував деякі пісні. Складні музичні твори виконав цей Ансамбль у дальшому ході програми, а саме: „Зійшов місяць" і „Про Морозенка", аранж. А.Китастого та „Вихід козаків на Кубань" муз. М.Лисенка, аранжировка С.Ковальчука.

„До Основ'яненка" виконав Віктор Власенко, учень школи при церкві св. Покрови. Слід подивляти того хлопця, що подолав нелегкий і доволі довгий текст. Рецитував він доброю українською мовою.

Після цього „Садок вишневий" до слів Т.Шевченка, муз. С. Степового у фортепіяновій обробці Роксоляни Гарасимович виконав хор „Русалка". Цей же хор виконав по-мистецьки цікавий твір М.Фоменка „Діва Марія". У Надії Чемеринської, яка виконувала сольову партію в цьому творі, добра емісія голосу та приємний тембр. Музичне тло дала Оксана Білик, що увиразнило загальний образ твору.

Українську рапсодію" І. Левицького виконала на скрипці Віра Бойко. Другою її сольовою точкою була „ІУ Сонатіна" А. Дворжака. Віра Бойко вміє з інструменту видобути милозвучний тон і виділити якусь деталь у музичному творі, щоб зробити його цікавим, оригінальним, а понад усе вміє вглибитися в твір згідно з творчим задумом композитора і його по змозі якнайвірніше передати. Їй стає в пригоді ще і її сценічна поява і привабливість.

Фортепіяновий супровід був у досвідчених руках проф. Богдана Перфецького, відомого акомпаньятора ще на рідних землях.

Вінець програми—це „Гамалія" Т.Шевченка, муз. С. Огродніk у обробці Роксоляни Гарасимович. До цієї фінальної точки до „Русалки" включено ще Струнний Ансамбль УМІ кляси проф. А.Жилавої та дев'ятирічного учня „Рідної Школи" Олеся Геврика з вродженим талантом рецитатора. Музична ілюстрація—Оксана Білик.

Р.Гарасимович, як мистецький керівник, вживши вчительського вислову, здала свій іспит на відмінно. Їй слід завдячувати, що цю точку вона піднесла на високий мистецький рівень. Мусіла довго працювати над дикцією й артикуляцією поодиноких виконавців, щоб так рельєфно донести текст до авдиторії. Не дивно, що добірна публіка сприйняла „Гамалію" бурхливими, невгамовними оплесками. До речі, всі точки, в яких взяло участь 80 виконавців, рясно оплескували присутні.

Імпреза була під кожним поглядом стовідсотково вдалою, включно до сценічного оформлення.

Я. К.

Небуденна подія у манастирі св. Йосафата в Ґлен Кові

Вихованці манастиря у Ґлен Кові, 1983.

Дня 18-го лютого 1983 року в манастирі ОО. Василіян у Ґлен Кові, недалеко міста Ню Йорку, відбулася небуденна урочистість. Того дня сім ідейних юнаків приступили до престолу, щоб з рук отця Протоігумена ОО. Василіян у ЗСА одержати монаші ряси. Обряди монаших облечин були дійсно зворушливі. Мило було дивитися на тих побожних юнаків, як вони, маючи одержати монаші ряси, один за одним заявляли, що бажають посвятити своє життя в Чині Святого Василія Великого на службу Богові, своїй Церкві і своєму народові. Це був зворушливий момент ще й тому, що ті побожні хлопці — це уродженці наших вірних у Бразилії, але бажають працювати священиками для нашої Церкви в ЗСА. Дивлячись на них, спонтанно насувалося настирливе питання: а де ж покликання нашої Церкви в Америці? Чейже нас, українців, тут в Америці вдвічі більше ніж наших вірних у Бразилії. Чи наші вірні у Бразилії більше люблять Бога, свою Церкву і свій народ, ніж ми тут, на вільній землі Вашінґтона?

Ми всі мусимо усвідомити, що духовні покликання — це не тільки проблема наших Владик чи монаших Чинів, але це проблема всіх наших вірних. Тут не розходиться про існування одної чи іншої парафії, але про існування нашої Церкви поза рідним краєм. Без священиків нічого не поможуть нам найкращі церкви і золоті престоли, бо священики — це серце й душа парафії, серце й душа нашої Церкви. Без священика нема Св. Літургії, нема Св. Причастя, нема сповідей і інших Св. Тайн, нема духовного життя в парафії і в Церкві.

Одне з головних завдань Отців Василіян є якраз виховувати для нашої Церкви добрих священиків-місіонерів. Колись давніше ОО. Василіяни в ЗСА могли кожного року дати по наших парафіях поважне число місій чи великопосних реколекцій. В останніх часах вони не в силі майже нікого посилати на місії чи реколекції, бо одні місіонери передчасно відходять у вічність, інші стають немічні із-за недуги чи віку.

Священики не існують для себе. Вони існують для своєї Церкви й народу. Тому в справі духовних покликань всі наші вірні мають ось такий подвійний обов'язок:

Найперше, часто і щодня молитися, щоб Господь Бог дав нам багато покликань до духовного стану. Покликання кожного священика — це вислід молитов або його батька-матері або добрих побожних душ.

Друга справа, яка повинна лежати на серці всім нашим вірним, це щедра і постійна фінансова поміч для наших епархіяльних і монаших семінарій, бо вони здані на пожертви наших вірних.

В останніх часах можна завважити в американських українців дуже відрадне й похвальне явище. А саме, щораз частіше читаємо в наших часописах про поважні фінансові фундації на культурні, наукові чи виховні цілі. Чи не варто б подумати над фундаціями на виховання священиків для нашої Церкви? Сьогодні виховання дуже дорого коштує. А для ОО. Василіян воно ще багато коштовніше, тому що вони із-за браку покликань у ЗСА на власний кошт спроваджують наших хлопців з далекої Бразилії і самі оплачують всі кошти пашпортів, подорожі, утримання, виховання і навчання від середньої школи до богословських студій у Римі.

Може, у якійсь нашій родині є здібний і побожний хлопець, або хтось також знає, що бажав би бути священиком, але не має до того матеріяльних засобів, то Отці Василіяни радо такого приймуть і будуть його виховувати на власний кошт.

Протоігумен ОО. Василіян у ЗСА недавно заснував осібний залізний фонд, щоб забезпечити виховання молодого доросту священиків-місіонерів. Відсотки з того Виховного Фонду щорічно будуть йти на виховання василіянських питомців.

Богу дякувати, вже два дуже щедрі добродії золотими літерами записалися у книзі Виховного фонду. Один з них склав на ту ціль 50,000, а другий 30,000 долярів. Обидва вони не бажають, щоб оголошувати їхні імена. Немає сумніву, що між нашими добрими людьми знайдеться більше таких великого серця добродіїв, і вони радо складуть свої щедрі дари на Фонд виховання місіонерів. Отці Василіяни будуть вдячні за кожну пожертву.

Отці Василіяни були б особливо вдячні й тим, що могли б узяти на себе оплату за виховання одного питомця. Він був би наче їх прибраним духовним сином. Яка небесна радість була б у їхньому серці побачити при св. Престолі священика, що його вони виховали, і з його рук дістати його перше благословення.

Чин св. Василія Великого дуже вдячний і тим, що у своїх тестаментах пам'ятають про манастир св. Йосафата в Ґлен Кові, де виховуються василіянські питомці; вдячний усім тим, що присилають свої пожертви на відправу Св. Літургій. У манастирі св. Йосафата кожного дня несуться до Бога щирі молитви від всього монашого збору за своїх живих і померлих добродіїв.

У вищезгаданих справах писати або телефонувати: Basilian Fathers 31-12, 30th Street, Long Island Sity, N.Y. 11106; Teleph.:(212)-278-6622.

Міжокружні конференції СУА

Згідно з постановами XIX Конвенції Союзу Українок Америки, що відбулася у Філядельфії, велику вагу необхідно присвятити організаційним справам і доложити зусиль для росту СУА.

У праці для придбання нового членства допоміжні міжокружні конференції, бо там можна обмінятися ідеями, способами і методами праці на терені нашої організації.

Підготовляючи XX Конвенцію, необхідно нам зрозуміти велику вагу приросту молодого членства, яке з часом повинно перебрати керму жіночого організованого життя.

На весну і осінь заплановано ряд таких міжокружних конференцій, одні з них, а саме організаційна і пресова, відбудуться у Філядельфії, де візьмуть участь Окружні Управи Філядельфії, Ню Йорку, Джерзі і Нової Англії. Як уже інформовано раніше, міжокружна конференція в справах суспільної опіки відбудеться в Ірвінгтоні, Н. Дж., 9-го квітня.

Голова Окружної Управи Філядельфії Ростислава Матла і організаційна референтка Округи Лідія Кий підготовляють конференції, що відбудуться в неділю, 24-го квітня ц.р., у приміщеннях церкви св. Миколая, при 24-ій вул. і Попляр, і триватимуть цілий день від год. 9-ої ранку до 5-ої по полудні. Організаційна Конференція запланована перед полуднем, пресова — після полудня.

Сподіваємося, що голова Окружних Управ, референтки і членки усіх відділів чотирьох округ зрозуміють важливість задуманої зустрічі, і візьмуть у них чисельну участь та заохотять нечленок бути гостями та прислухатися потребам спільної дії для кращої праці на майбутнє. Нам потрібно докласти всіх можливих зусиль, щоб стати перед XX Конвенцією із посиленим числом нових членок і нових відділів.

Марія Крамарчук

Поклонилися...

(Продовження зі стор. 2)

І поки такий стан триватиме на нашій, не своїй землі, так довго не перестарілими лишатимуться гасла й науки Дмитра Донцова. І так довго не малітиме той гурт людей, що поминає Великого Українця в це ось десятиріччя, що Донцова нема поміж нас.

Ідеолог українського націоналізму, політичний письменник, публіцист і літературний критик, Дмитро Донцов, автор чималої кількости великих праць, сотень есеїв і тисяч статтей, все це живий серед української діяспори його вченням, яке ще й досі актуальне, щоб „Хрест і отчизна все була на вашім прапорі... щоб ви не вірили в Росію червону, білу чи зелену. Вогненною чертою від неї мусить відгородитися Україна. Зробити все, щоб довести до поділу потворної імперії, яка живе розбоєм, грабунком і мордуванням народів".

— Цей заповіт ще перед нами. У десятиріччя смерти Дмитра Донцова і в грядуче сторіччя, в серпні, від дня його народження, Донцов ще має що нам сказати.

Л. М-а

Писанка

(Продовження зі стор. 2)

ла „Веселих Свят" і заявила, що писанка була додатковою роботою і не буде мати впливу на загальну оцінку.

Задзвонив дзвінок і студенти, забравши свої писанки, вибігли так же само скоро, як і прибігли. Ігор хотів допомагати, але Ганна подякувала, кажучи, що вона вже йде додому і забере сама всі речі.

Повертаючи додому, Ганна ледь не плакала. Погано підготовила лекцію. Ніякого зрозуміння у студентів. Цілковита невдача.

Яке ж було її здивування, коли після Великодня, ввійшовши вже після дзвінка до кляси, (завжди, коли була невдоволена своєю працею, або поступами студентів, умисне спізнювалась три хвилини) побачила в коробці 12 різних писанок, а Джек — тенісист, найповажніша фігура в клясі сказав: - Це великодній дарунок для вас - і з великою повагою додав: — В Україні обмінюються дарунками і писанками на Великдень, а не як у нас на Різдво. Хай вам у цій хвилині здається, що ви у своїй батьківщині.

Ганна Михайлівна не була б більше здивована, коли б тут вибухла бомба.

Вона з прецизією почала оглядати писанки та вгадувати, хто, яку написав. На яснім зеленім тлі стояли рядки, неначе деревцятка ракети, а м'ячики між ними ясніли, як яблучка.

Це — ваша, Джек Джансон"? Дякую дуже! Не сподівалась я, ані такої гарної писанки, ані такої милої промови! Спасибі! Спасибі! І ще раз спасибі!"

Ціла кляса почала плескати в долоні. Джек встав і вклонився три рази, на велику радість усім.

Ганна вгадувала дальше, а коли помилялась, то всі кричали з радости: „Ні! ні!" пока не вгадала. Залишилася ще одна писанка. На вужчому кінці яйця було сонце — жовте, яскраве. А кругом дівочі сильветки — делікатно виведені рисками у танку, що проходив на верхів'ях зелених смерічок на ясно-синьому тлі. Щось знайоме було у тій писанці. Кляса чекала з напруженням.

— Галю — запитала Ганна — звідкіля ви взяли цей взір?

— Ви не пізнаєте — це репродукція вашої писанки, що ви подарували своїй учительці, а моїй бабусі. Вона привезла її зі собою, на еміграцію, і ще перед Великоднем казала мені вам подарувати, але тоді, на останній лекції не вийшло.

Зворушена Ганна не могла промовити і слова. А кляса мовчки дожидала. Тоді Ганна сказала: — Я невимовно вам вдячна діти, і тобі, Галю, і твоїй бабусі, і вам усім, бо ця хвилина є найкращою нагородою за мою працю. Сьогодні я святкую і ви можете робити, що ви бажаєте.

— Ходім, оглядати вишні, що цвітуть, — запропонував Ігор.

— І ви ходіть з нами, — закликали дівчатка.

Дня 17-го квітня буде відправлене
Поминальне Богослуження за спочилого слугу Божого

інж. Миколу
Фещенко-Чопівського

майора Армії УНР, учасника визвольних змагань І-ої та 2-ої Світових Війн. На еміграції невтомного працівника на ниві громадсько-національного життя.

В Чикаго довголітній голова СУВ, рівнож голова Міжкомбатантського Комітету. Один з основоположників і директорів Української Кредитівки „Самопоміч", основоположник Української Оселі Равнд Лейк та дому Сеніорів. Останньо у Фінікс, Арізона, ініціятор Українсько-Американської Кредитівки.

ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА

на могилі Спочилого у Фінікс, Арізона, що відслужить Всечесний Отець Мирослав Олешко Української Католицької Церкви, при участі хору під керівництвом пор. Миколи Бурда.

П О Д Я К А

Цією дорогою висловлюємо нашу найщирішу подяку Усім, що у тяжких хвилинах виявили нам свою сердечність і піддержку. Усім, що взяли участь у похоронних відправах і Тим, що висловили нам свої співчуття.

Особливу подяку складаємо нашому Дорогому Отцю Григорієві Подгурець, настоятелеві Української Православної Церкви св. Володимира у Лос Анджелес, за неоціненну духову піддержку у нашому великому горю та за похоронні відправи, як рівнож хорові під керівництвом пор. Миколи Бурда за відспівання панахиди та похорону.

Телеграми співчуття з Німеччини від. Дост. Родини Стецьків і телеграма з Формози від д-ра Кученканга. — Щира їм подяка!

Дуже дякуємо членам Станиці Дивізійників за перенесення труни на місце вічного спочинку.

Сердечна подяка за квіти від Української Кредитівки „Самопоміч" в Чикаго, п-ву В.Дмитраш з Чикаго, п-ву М. Комар з Торонто, родині Омеліянович-Павленко з Берінгтон, Ілл., родині Г.Ґроздев та Л.Підляшецькій у Фінікс, родині А.Лилик, родині М.Ванько, родині М.Дидик, Відділові УКК Арізона, родині М.Тополів та В.Кіяускас. Подяка Усім, що зложили пожертву на Панахиду.

Дякуємо за слово під час Панахиди пану Я.Росолі від Екзекутиви УККА у Фінікс, панові М.Бурда за слово на похороні від ветеранів Української Дивізії, пані Лідії Дидик під час тризни за слово від 3-го Відділу СУА та панові М.Тополів за спомин з 20-их років.

Щиро дякуємо мгр Стецюк, що переслав з Чикаго на Фонд АБН в пам'ять св. п. Уляни Целевич чек в сумі 20 дол.

Сердечна подяка п. Осипові Бадинському, що переслав в пам'ять Покійного на фонд Катедри Українознавства в Гарварді чек на суму 50 дол.

Велика подяка панам Я.Росолі та Р.Бадинському за переведення збірки під час тризни-обіду на фонд АБН та тим, що зложили свої пожертви замість квітів на свіжу могилу інж.-майора Миколи Чопівського. Збірщики Ярослав Росола і Роман Бадинський.

ЗБІРКОВА ЛИСТА НА АБН:

По 20.00 дол.: Ярослав і Катерина Росола, Роман Бадинський, о. Григорій Подгурець, інж. Володимир Чопівський, Петро Лилик, інж. Микола Тополев, Яків Копінський, Галина Ґроздев.

По 10.00 дол.: Григорій Дорош, Христина Олійник, Степан Турів, Микола Бурда, Дмитро Дидик, Орися Махобей, п-ні Кіявскас (литовка), Григорій Сливка, Михайло Білоус, Василь Камінський (Клівленд), Іван Шупер, Іван Ванько, д-р Витольд Левицький, Родина Кошман, Ярослав Федорійчук (Філядельфія).

По 5.00 дол.: Пані Підляшевська, Осип Бадинський, Іван Батько, Родина Кривокобильських.

Разом зібрана сума .... дол. 330.00

Хай Всевишній Господь Всіх Вас винагородить своїми ласками і добром!

Каліста — дружина
Володимир — син
з дружиною Ґенею
та синами Евгеном та Данилом

Повідомляємо наших Друзів і Знайомих, що
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, БРАТА І ШВАҐРА

бл. п. д-ра мед.
РОМАНА ПАТРИЛИ

будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
за душу Покійного
в церквах, в:
Kerhonkson, N.Y., West Islip, N.Y., Yonkers, N.Y., Ann Arbor, Mich., Відні і в Римі.

Просимо про молитви в Його наміренні.

Рівночасно дякуємо всім Тим, що висловили нам свої співчуття чи то особисто, листовно чи телефонічно і підносили нас на дусі в хвилях нашого болю і смутку.

РОДИНА

У смутку повідомляємо, що в неділю, 27-го березня 1983 року упокоїлась в Бозі в Монтреалі, Канада, на 51-му році життя наша Дорога

бл. п.
МАРІЙКА ШТУРИН
зам. ШУСТЕР

Залишила в смутку своїх найдорожчих: Чоловіка, 2 Дочки, дві Сестри і 2-ох Шваґрів і дуже багато Знайомих з Бельгії, Німеччини і Америки.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті —
ВАСИЛЬ І АННА ЯКОВІВ з дітьми

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 20-го березня 1983 року в Амстердамі, Н. Й.
з Волі Всевишнього відійшла у Вічність,
наша Найдорожча
МАМА, БАБЦЯ, ТЕТА, СЕСТРА І БРАТОВА

бл. п.
АНАСТАЗІЯ СЕНІВ
з дому ПІЛЬКІВ

народжена 1900 р. в Тустановичах, Борислав в Україні.

ПАРАСТАС відбувся у вівторок, 22-го березня, а ПОХОРОН — 23-го березня 1983 р. з похоронного заведення Sargalis-Rossi до української католицької церкви св. о. Миколая, а опісля по відправленні БОГОСЛУЖЕННЯ на цвинтар св. о. Николая в Амстердамі, Н. Й.

Горем прибита рідня:
донька — ЛІДІЯ БАЗАР з мужем МИРОНОМ і синами ВОЛОДИМИРОМ І ПЕТРОМ
син — МИХАЙЛО БАБЯК з дружиною СТЕФАНІЄЮ і синами ЛЮБОМИРОМ, ОРЕСТОМ І ІВАНОМ
сестра — ОЛЬГА ГЕВРИК з мужем і дітьми
брат — ТЕОДОР ПІЛЬКІВ з дружиною і дітьми
та Родина в Україні

Плащаниця...

(Продовження зі стор. 2)

давности Плащаниці зроблені також вчасніше аналізою тканини, навіть наявністю квіткового пилку (полен) та іншими дослідами, які вміщують Плащаницю якраз і у час Христа і в місце Його життя, діяльности і розп'яття — Палестину.

Питання ж, чи розп'ята людина, загорнута в цей Туринський Саван, була Розп'ятим Христом, дістало відповідь у вже згаданій книзі д-ра Зугайба „Хрест і Плащаниця". Цей лікар — патолог і анатом — доводить, що людина, чий образ і постать відбилася на Плащаниці, був жертвою спадкової недуги, відомої у медицині під назвою спастичної параплеґії або синдрома Морфана. Хворі на цю недугу характиризуються високим ростом і худорлявістю. У них довгі пальці; розмах рук більший від зросту (замість дорівнювати зростові, як у здорових людей; довжина — від пахи вниз до підошви стопи ноги довша, ніж від пахи вгору до вершка голови, коли ці виміри мали б бути рівні; обличчя вузьке і симетричне, середній вік, до якого доживають такі хворі — становить тільки 32 роки; головна причина смерти — розрив аорти.

Далі д-р Зугайб розглядає відбиток на Плащаниці Тіла і Обличчя. Цей Чоловік був зростом майже шість футів, а це значить дуже вищим, ніж юдеї Його часу. Всі виміри, про які згадано вище, якраз такі, як треба очікувати на підставі цієї діягнози. Обличчя з „лінкольнівськими рисами" і все інше якраз як у недужих спастичною параплеґією, і д-р Зугайб каже, що вони могли б бути „хрестоматійним описом зовнішніх ознак" цієї недуги, якою, — лікар певний, — хворів Абрагам Лінкольн.

У названій вгорі статті подано також інші докази вияснення цього американського лікаря щодо Людини на Плащаниці. Якщо він дійсно має рацію щодо свого припущення, що Христос мав би страждати цим синдромом Морфана, тоді можна легко пояснити деякі незрозумілі місця в Євангелії в описі розп'яття. Пишеться в Євангелії від Йоана, що, коли римський вояк пробив списом бік Ісуса, з рани витекла кров і вода; непрямо — було теж, чому Пилат дивувався такій швидкій смерті Розп'ятого, і незрозуміло було, що не перебили ніг Розп'ятому. Все це пояснює лікар-патолог так: безпосередньою причиною смерти Розп'ятого був розрив аорти, з чого з'явилася кров у навколосерцевій околиці; а коли серце припинило своє биття, то мусіла зібратися внизу легенів водяниста рідина. Це й було тоді причиною, чому при проколі списом з'явилася спершу кров, а потім вода, що і спостеріг св. Іван. Відносна швидкість смерти розіп'ятої на хресті Людини, чим дивувався Пилат, усунула традиційну процедуру — переломувати ноги прибитому на хресті, щоб, викликавши шок, пришвидшувати тим смерть засудженого на страту.

Доводячи цю тезу, автор книжки „Хрест і Плащаниця" згадує про те, що в Євангелії написано, що жиди просили Понтія Пилата пришвидшити смерть Ісуса Христа вже перед суботою, щоб прибиті на хрестах не лишалися висіти і під час свят жидівської Пасхи. Нема теж сумніву, що Пилат напевно б виконав прохання жидів, але до цього не дійшло, бо — каже д-р Зугайб, — Ісуса Христа знайшли вже Померлого на хресті.

Хоч всі ці домислювання дуже тяжкі для християн, які про свого Бога-Спасителя з великої любови і відданости до Нього не хочуть слухати ще про якісь, може вигадані, недуги, то проте д-р Зугайб як науковець міг поставити і таке припущення, щоб встановити автентичність Туринської Плащаниці раз і назавжди. Для цього бо і ведуться всі дослідження. Сам д-р Зугайб не твердить, що він таку остаточну теорію знайшов, він каже: „Слід підкреслити, що мої висновки являють зі себе лише плід науково-спекулятивних міркувань, бо точну діягнозу можна було б поставити лише на підставі клінічної картини недуги і генетичної аналізи. Проте відбитки тернового вінка на чолі Страченого, чітко помітний на тканині Плащаниці слід рани в околиці серця, спричиненої вістрям списа; відсутність круріфраґіюму (перелому ніг), плюс наукова ймовірність та ще гірчичне зерня віри не лишають у мене ані найменшого сумніву відносно Особи Розп'ятого".

Не сумніваємося і ми всі, що Туринська Плащаниця є смертний Саван Ісуса Христа, нашого Спасителя, про якого вже давніше сказав Олекса Стефанович, великий поет-християнин: „І Він, розп'ятий при Пилаті / За кожний нарід і язик, / Являє на Туринськім платі / Людьми понівечений Лик".

Голгота і Воскресіння...

(Продовження зі стор. 1)

ня всіх тих невинних жертв і їхньої, нелюдами потоптаної, правди. Правда і кривда не гинуть. Справедливість Божа і тут себе виявить! Ми можемо бути тільки стурбовані тим, що ці злочинці і далі в більш рафінований спосіб продовжують у совєтах, а в тому і в Україні, робити зло. Це робиться там з релігійними і національними діячами. Всі вони потребують наших молитов і уваги. Український народ і людство не мають права цих злочинів кремлівської інтернаціональної атеїстично-комуністичної тиранії проти людяности ніколи забути.

Від самого початку комуністи в Совєтському Союзі зробили атеїзм пануючою релігією і почали жорстоко переслідувати віруючих у Бога. Вони проголосили відділення Церкви від держави, але не відділили держави від Церкви. Вони навіть вживають її для своїх брудних цілей. Мільйони духовенства і вірних загинули там, а також і сьогодні гине від новітньої безбожної інквізиції. Вони представляють себе „прогресистами", носіями „науки, культури, демократії" та „народною владою". І хоч вони твердять, що „національне питання в них повністю розв'язане", то їхнє минуле і теперішні арешти і засуди українських патріотів в Україні свідчать зовсім про щось іншого.

Українці, як і інші поневолені народи в Совєтах, знають з власного досвіду, як виглядає в них гола дійсність. Вони бачать, як Україну колонізується різними народностями, а українців з їхньої країни під різними претекстами переселюється на Сибір або на російські землі. Українські письменники, поети і науковці не можуть свобідно творити а мають писати те, що їм партія та уряд з Москви наказують. Все це робиться там мимо того, що ще 21-го січня 1918 року В. Ленін в одній із своїх телеграм до командуючого большевицькими військами — В.О.Антонова-Овсієнка писав: „Ради бога, докладіть усіх зусиль, щоб усі і всілякі тертя з Центральним Виконавчим Комітетом усунути. Ради бога, помиріться з ними (українцями) і визнайте за ними всякий суверенітет". Тут мова про сателітний т.зв. „Український радянський уряд" у Харкові, що був створений у противагу Українському Національному Урядові в Києві; той харківський уряд і самі росіями не шанували. Безперечно, що і між росіянами траплялися справедливі люди, але їх там також переслідується.

Це є причиною, що роля українців, навіть комуністів, є там зведена до ролі квіслінґів, які мусять сліпо виконувати накази Кремля. Протестуючи проти ганебної народовбивчої політики кремлівських деспотів і рішучо осуджуючи її, ми мусимо на кожному місці наголошувати, що все це є тільки доказом того, що народам і людині треба конечно забезпечити в світі дійсне вільне життя. Сам Бог сотворив людину вільною. Не вільно людині та народам накидати верховодства „старших братів", тобто насилля і тиранію. Доки людина і людство не зрозуміє цього і не признає над собою влади воскреслого Христа, доти вони все перебуватимуть у духовно-моральному занепаді та здичавінні. Великдень — свято волі дітей Божих, народу Божого! Кінець Голготи — воскресіння!

З нагоди свята Великодня і 50-ліття пам'яті штучного голоду в Україні, пересилаємо всьому нашому народові, його духовному та національному проводові та українському євангельському братству щире й повне надії привітання:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Володимир Багрій, Президент
Пастор Володимир Боровський, Секретар Консисторії Української Євангельсько-Реформованої Церкви в екзилі.

Великдень, Р.Б. 1983.

І такий був...

(Продовження зі стор. 2)

— А це що таке? — Обливаний Понеділок, хіба ви не чули про те, — пояснює Іванна. — „Ето настоящеє безобразіє твориться в радянській школі". — Махнувши рукою, гордо піднесла голову і зникла у своїй канцелярії. Викладач української літератури мовчав, тільки його, знерухомілий погляд вказував, що він над чимось призадумався.

І ще довго того дня в учительській кімнаті говорили про ці паски і писанки і „Обливаний Понеділок". Говорили переважно приїжджі, а галичани мовчали. Тільки один із наймолодших наших викладачів М. ніби заглибившись у конспекти своїх лекцій, час від часу, закосивши вбік оком, із насмішкуватим виразом очей, кидав якусь репліку, від якої одні заходились гомеричним сміхом, а інші, призадумувались над реальністю хвилини.

Шевченківський концерт оперного хору з Торонто у Пармі

Український Оперний Хор під дирекцією Володимира Колесника в Торонто проспівав із симфонічною оркестрою у своєму місті 21-го листопада 1982 року, вперше на американському континенті, кантату Тараса Шевченка „Кавказ", музику до якої скомпонував львов'янин д-р Станислав Людкевич (1879—1979 рр.) Партитура 46-хвилинної кантати заставляє хор і оркестру бути у виконуванні твору партнерами.

„Кавказ"—один з двадцяти того роду творів Людкевича, мабуть, наймогутніший музикою і змістом самої поеми. Компонувати кантату почав він у 1897 році (перша частина „Прометей"), а від 1902 року протягомдесяти роківдоповнив її ще трьома частинами: „Молитвою", „Хортам і гончим, слава!" та „Борітеся!". Разом С. Людкевич створив музику до 64-ох (з усіх 178) рядків поеми.

В тому,за оцінкою Леоніда Білецького, „наймайстернішим політичнім творі в цілій творчості Т.Шевченка" і „вершку мистецької досконалости" автор змалював всевіддану боротьбу північнокавказьких народів з московським завойовником і з прихильністю закликав „Борітеся—поборете: Вам Бог помагає!". (Між іншим, рядки 11—18 з цієї поеми „Не вмирає душа наша.." вириті на цоколі при пам'ятнику Шевченкові у Вашінґтоні).

Мабуть, через високі вимоги до виконавців з великою оркестрою кантату „Кавказ" в цілості співано дуже рідко, а останній раз виконано її у Львові в кінці січня 1979 року на одному з ювілейних концертів у сторіччя композитора і в його присутності; диригував Микола Колесса.

Завдяки здібностям і енергії В.Колесника Товариство Української Опери Канади спромоглося відтворити цей український музичний шедевр уперше на цій півкулі, з прем'єрою в Торонто й американською прем'єрою у Дітройті 5-го березня. У неділю, 6-го березня, оперний хор повторив свій концерт у Пармі, Огайо, в середній школі імени Норманді. Своїми концертами на виїздах хор заступив у тих містах їхні Шевченківські концерти.

У Клівленді такі концерти влаштовують з рамени УЗО—Відділу УКК спільно українські школи та товариства молоді. В цьому році Шевченківський комітет приготовляв концерт на 13-го березня, але радо відступив свій привілей для гостей з Канади. Очікуваний нами тут концерт Товариства Опери розпочав директор школи українознавства і голова Комітету Василь Іванчук і в стислім викладі оцінив творчість і ролю Шевченка. Оперний Хор проспівав „Заповіт" К.Стеценка, „Вечорниці" з опери „Катерина" М. Аркаса та „Хоровод" з опери „Купало" А.Вахнянина. Потім оперні солісти Ганна Колесник і Леонід Скірко співали вісім дуетів з українських опер й оперетoк. Колишній член опер у Кайзерслявтерні і в Бонні у Німеччині, бас-баритон (з найкращими вальорами голосу) Л.Скірко виступав у Великому Клівленді вперше і виявився першорядним партнером Г.Колесник.

Другу частину концерту заповнила кантата-симфонія „Кавказ". Партію оркестри виконував на фортепіяні концерт-майстер з Еспанії Хозе Гернандес, який також акомпаньював у першій частині, і зразу привернув увагу слухачів на свою фахову гру. В симфонії „Кавказ" він очарував нас своїм талантом та чудовою грою причинився до виконання цілости в її могутності і красі. Такі ж похвали підносимо членам хору і його диригентові В. Колесникові та хормайстрові Зенонові Лавришинові. Всі вони, любителі української пісні, під кермою фахівця В.Колесника досягли незвичайних мистецьких успіхів і за це мають призкання і подив. Ті, що прослухали „Кавказ" зі сльозами радости й зворушення,довгими оплесками і вставанням із місць виявили вдячність за плекання на чужині високоякісної культури українського народу. Хто чув „Кавказ", пишатиметься українською музичною культурою і її носіями.

Від імени клівлендської об'єднаної громади признання і подяку гостям висловив після концерту і в часі прощальної перекуски голова УЗО— Відділу УКК адв. Богдан Футей. Від Оперного Хору промовив Микола Бей, а інж. Олег Мороз—від хору „Дніпро", який допомагав Управі УЗО у влаштуванні концерту.

У програмках таких парадних концертів і на найвищому рівні хотілося б читати відомості про саму програму, включно з частиною поеми „Кавказ", а не лише інформацію про Товариство. Тоді кожний слухач краще зрозумів би символіку музики, що так вдало передає зміст безсмертного Шевченкового слова.

Степан Кікта

ПОЖЕРТВИ НА СПЕЦІЯЛЬНИЙ ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНЦЯМ в ПОЛЬЩІ

ЛИСТА ч. 8

Пожертви переслані до Головної Канцелярії УНСоюзу:

Лідія Придаткевич ... $75.00

Жертводавці — члени 368-го Відділу УНСоюзу — на СПЕЦІЯЛЬНИЙ ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНЦЯМ у ПОЛЬЩІ:

А. Маринюк	$10.00	Катерина Годівська	2.00
Сергій Де Васіль	4.00	Зенон Питляр	15.00
Йосиф Сохор	5.00	Онуфрій і Соня Коцєлко	17.00
Пелагія Гевко	6.00	А. Боґданович	20.00
М. та І. Чорний	10.00	В. Каліцінський	20.00
Соня Микитка	5.00	Степан Зедайко	6.00
д-р Юрій Цегельський	7.00	Марія Станько	36.04
Йосиф Дмитрів	7.80	Мира Андрушка	9.60
Юрій Тимків	2.85	д-р Юрій Р. Тершаковець	5.40
Олекса Бардахівський	5.00	Павло Ґаладза з родиною	19.60
Віра Гарасим	5.00	Александер і Соня Кучкуди	12.00
Юрко МекКей	10.80	Іван Пацай	5.30
Н. Н.	7.80		
Анна Козира	21.00		
Василь Ґелембин	21.00		
Василь Давидович	5.00	Разом	$301.19

Разом листа ч. 8 ... $ 376.19
Попередні листи ... 33,477.90
Разом ... $33,854.09

Владика Єфрем відвідав Сестер Василіянок

Сестра Доротея Анна (справа) передає Владиці Єфремові платівку

Владика Єфрем, епарх українців католиків у Бразилії, відвідав Сестер св. Василія в поворотній дорозі зі Синоду українських єпископів, який відбувся в Римі.

Сестра Доротея Анна, директор Академії св. Василія, передала Владиці Єфремові В. Кривому, ЧСВВ, платівку 50-го Ювілейного концерту.

Ця платівка концерту гостей-артистів і хору Академії св. Василія під проводом Сестри Германи є дуже вартісною. Концерт, який був кульмінаційною точкою ювілейного року, відбувся в Академії св. Василія 24-го квітня 1982 року.

Платівки можна набути в Академії. Слід посилати замовлення і 11 дол. (10 дол. плюс 1 дол. за поштову оплату) на адресу: Saint Basil Academy, 711 Fox Chase Road, Philadelphiy, Pa, 19111.

Новий український дім для старших у Торонто

У метрополітальному Торонто, в східній його частині, в Скарборо, вже появився новий багатоповерховий будинок для старших віком людей імени свв. Петра і Павла.

Це вже четвертий з черги український дім для старших у Торонто. Першим був загальновідомий Дім для старших ім. Івана Франка з 1964 року, який з малого приміщення розрісся у просторий модерний проєкт на Роял Йорк ровд у Торонто, який минулого року відкрив свої нові приміщення в Міссісаґа біля Торонто.

Також минулого року українська католицька громада парохії св. Димитрія на Ля Роз авеню відкрила двері до новозбудованого 250-апартментового будинку для старших.

Влітку вже цього року в Скарборо при українській католицькій парохії свв. Петра і Павла буде відкритий найновіший український центр для старших віком — десятиповерховий на 150 апартаментів і шестиповерховий дім для старших із 86 приміщеннями з повною обслугою, медичною і харчовою опікою,фізіотерапічними приладдями та культурно- розваговими програмами. Це, одначе, не є „нирсінґ говм", ані шпиталь для старших, і мешканці мусять бути амбуляторні,тобто спроможні самі себе обслуговувати, але приймається „ґендікепд" — людей із фізичними вадами.

Заінтересовання цим центром для старших велике і вже приходять численні запити в справі приміщень від зацікавлених українців із ЗСА і навіть з Великої Британії.

Управа Центру для старших свв. Петра і Павла радо прийме всіх, які кваліфікуються, але звертаємо увагу всіх заінтересованих із ЗСА, що вони мусять спочатку полагодити всі формальності побуту тут з канадським урядом. В загальному дозволяється всім американським громадянам без окремого дозволу перебувати в Канаді лише шість місяців у році. На довший побут треба одержати окремий дозвіл від канадського іміграційного уряду на терені ЗСА.

Канадські громадяни і мешканці Канади віком старші 65 років у провінції Онтаріо одержують ліки та медичну опіку безкоштовно, а за помешкання платять від 125 дол. місячно і більше, у залежності від їхніх річних прибутків.

До Канади, взглядно Онтаріо, на постійний побут можуть перенестися всі, які задовільнять вимоги канадського іміграційного уряду, а старші віком люди можуть також бути допущені як „спонзоровані" імігранти. Спонзори, — а ними є звичайно родина, — гарантують, що переїхавши на протязі 10 літ не стануть фінансовим тягаром для Канади. Такі спонзоровані імігранти в Канаді по одному році побуту в провінції Онтаріо, починаючи від 65 років життя, одержують безкоштовно ліки та медичну опіку, а по десятирічному перебуванні тут також і пенсію.

З цих вигод можуть користати всі колишні канадські громадяни, теперішні американські громадяни, які відновлювали своє канадське громадянство і тим зберігали так зване „подвійне громадянство".

Інші, одержавши дозвіл від канадського іміграційного уряду, і маючи особисті фінансові засоби, могли б повністю користати нашими просторими приміщеннями для старших, з опікою та обслугами. Наш дім приміщений біля величавої новозбудованої в козацькому барокковому стилі української католицької церкви, недалеко головних шляхів 401 і 48 у Скарборо.

Заінтересованих отримати докладніші інформації прохаємо писати до нас на адресу: SS. Peter and Paul, Ukrainian Community Homes, 221 Milner Avenue, Scarborough, Ontario, MIS 4P4 Canada.

Остап Сокольський